

Naš tednik

KROJ

Obnovite pravočasno naročnino

za

„Naš tednik –
Kronika“

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

5. leto / številka 1

V Celovcu, dne 8. januarja 1953

Cena 1 šilling

Narod brez Božiča

Skoraj smo že otopeli in notranje ohromeli ob vseh grozodejstvih in gorostastostih, ob vseh bogoskrunstvih in bogokletstvih, ob vseh izbruhih demonskih, brezbožnih in protikršćanskih sil v zadnjih letih vojnega in povojnega časa. Res je, da nas obhaja in navdaja strah in groza spričo pogreznja človeštva v globine nemorale, laži, hinavstva, sovraštva in brezboštva, strah pred temno bodočnostjo. In to še bolj za doraščajoči rod, za našo mladino, kot pa za nas stare, ki smo več ali manj blizu pragu večnosti. Vendar pa ne pridemo prav do sape, ne najdemo več primerne izraza ogorčenosti in gneva, ne najdemo več pravega poguma in zaleta za upor in odpor zoper te temne sile, ki ogrožajo krščanstvo, s tem pa tudi vsako pravo in zdravo človečanstvo.

Vkljub tej otopelosti in ohromelosti pa nas je v živo zadelo in kar najgloblje pretreslo, ko smo po časopisih in neposrednih pričah slišali, da je brezbožni, antikršćovski režim dragim nam bratom in sestram širom Slovenije z brutalno nasilnostjo zabranil obhajati nad vse drage in svete nam božične praznike tako, kakor so jih obhajali skozi dolga stoletja vsi verni rodovi pred nami na tej naši slovenski zemlji. Medtem ko so milijoni in milijoni vernih kristjanov in katoličanov v vseh v resnici svobodnih in miroljubnih državah in narodih neovirano v slovesnem praznovanju smeli dati duška hvaležnosti in radosti nad Gospodom rojstvom, je bil naš, v vsej svoji nadtisočletni zgodovini skoroda stoprocentno katoliški narod, v „ljudski republiki“ Sloveniji obsojen, da gre s svojo božično vero in ljubeznijo v katakomba. Iz sovraštva do vsega krščanskega in katoliškega so tačasni in začasni mogotci in vlastodržci odpravili božični praznik, kakor so ga že drugi, še mogočnejši mogotci, pred njimi skušali odpraviti. Izdali so povelje, da naj bo blagdan rojstva našega Gospoda in Zveličarja navaden delavnik. Prisilili so verno, krščansko delovno ljudstvo, da gre na ta dan božjega miru — v preteklih vojskah so še sredi najhujšega bojnega vrveža respektirali ta vsečloveški praznik miru in ljubezni! — v tovarne in trgovine, v delavnice in obrate. Le svete noči s tem slovesnejšo polnočnico mu še niso mogli ukrasti.

„Dedek mraz“ naj bi nadomestil nebeškega Božička, Eđinorojenega od Očeta, „Novoletna jelka“ pa naj bi stopila namesto božičnega drevesca. Ubogo ljudstvo, ki se ga hoče pitati s takimi nadomestili! Ali naj „Dedek Mraz“ ogreva trda, mrzla in tako zelo ljubezni žejna srca svojih malčkov? Ali naj „Dedek Mraz“ nasičuje lačne želodce, tolaži in podpira duhovne in telesne reveže z darovi duha in kruha? Ali naj prinaša in naznanja „Novoletna jelka“ v Gospodu blagoslovljeno in srečno novo leto?

Ali se še spominjate, vi vsi, dobri rojaki in iskreni rodoljubi širom koroške Slovenije, kako je še pred nedolгим časom začel strašiti mrzli nemško-nacistični „Weihnachtsmann“ po „tisočletnem“ Reichu, in tu pa tam — morda celo po hišah, ki stavljajo svojo najnovejšo vero v dedka mraza — tudi po naši ožji domovini? In spominjate se, kako so hoteli — samo iz mrznje zoper krščanstvo — z visokodonečimi, puhlimi frazami vsiliti ljudstvu svoj „Julbaum“ v nadomestilo za božično drevesce in za jaslice pod njim? Ali ne čutite in ne slutite, da je isti duh, ki se skriva tako za tem kot za onim imenom in znamenjem?

Zelo bi se bilo bati, da bi postalo znamenje „Dedka Mraza“ in „Novoletne jelke“ ravno tako predhodnik in naznanilo narodne katastrofe, kakor se je prikazal

SLOVENCİ, SLOVENKE!

Hačema krščanska slovenska skupnost!

Zaupniški zbor Narodnega sveta koroških Slovencev je 18. decembra 1952 soglasno izjavil svojo željo, naj se za volitve dne 22. februarja 1953 združimo vsi Slovenci in Slovenke v skupno

Kršćansko demokratsko stranko.

V tej naši skupni stranki hočemo nadaljevati kulturno delo naših prednikov in se strnjeno boriti za krščanska načela, za slovenske pravice in za demokratične svoboščine. Kot predstavnik velike večine koroških Slovencev si Narodni svet hkrati pridružuje imenovanje prvega kandidata enotne volilne skupine. Ožji odbor Narodnega sveta je na svojem posvetovanju dne 5. januarja 1953 ponovno poudaril to stališče in je moral ugotoviti:

1. Po poročilu zastopnika posredovalne skupine in po pisanju „Slovenskega vestnika“ je Demokratična fronta odklonila sklep Narodnega sveta glede naslova stranke in nosilca liste.
2. Ožji odbor je mnenja, da se pri danem političnem položaju v naslovu načelno izraža volja in želja po skupnosti. V Krščansko demokratsko stranko je odprta pot vsem, ki na slovenski skupnosti in kulturi gradijo.
3. Ožji odbor izraža Demokratični fronti željo, naj bi se, če že sporazum pod gornjima pogojevma zanjo ni sprejemljiv, vodilo predvolilno delo obojestransko tako, da bosta v javnosti ostala neokrnjena slovenski ugled in slovenska čast.

Rojaki!

Nosilec liste Krščanske demokratske stranke je po sklepu ožjega odbora

profesor dr. Joško Tischler.

Strankin naziv in strankin predstavnik sta naš program in temelj našega dela. Strankin naziv in strankin predstavnik nas hkrati obvezujeta, da storimo do 22. februarja vsi Slovenci in Slovenke svojo polno dolžnost. Ni hče, ki mu je dobrobit njegove družine in njegovega naroda pri srcu, ne sme stati ob strani. Politična dolžnost nas vseh je, da v velikem času dokažemo vso svojo zrelost in sposobnost. Kdor se bo odmaknil dolžnosti in nujnosti, se bo prej ali slej izločil sam iz naše slovenske in krščanske skupnosti in bo moral sam nositi vse moralne in kulturne posledice svojega nerazumevanja.

Ožji odbor

Narodnega sveta koroških Slovencev

V Celovcu, 5. prosinca 1953.

Med Jugoslavijo in Vatikanom

Dne 12. januarja bo v Rimu tajni konzistorij, to je zborovanje vseh kardinalov. V teh dneh bo papež tudi podelil kardinalsko čast 23 novim kardinalom iz 12 različnih dežel sveta. Prvotno je bilo predvideno, da bo imenovanih 24 novih kardinalov, toda medtem je umrl patriarh v Benetkah, ki bi tudi moral biti imenovan za kardinala. S tem imenovanjem se bi prvič od leta 1706. zgodilo, da bi doseglo število kardinalov najvišje možno število, to je 70.

Po dolgem času se bo zgodilo pri tem imenovanju tudi, da bodo dobili Jugoslovani svojega kardinala in to v osebi zagrebškega nadškofa dr. Alojzija Stepinca. Namesto, da bi vsi katoličani Jugoslavije to imenovanje pozdravili, pa je vladajoči režim v Beogradu izrazil imenovanje za prekinitev diplomatskih odnosov z Vatikanom in papeški odposlanec v Jugoslaviji

„Weihnachtsmann“ in „Julbaum“ na poti v katastrofo nemškega naroda. Pač pa smemo upati, da nas bo čuvala in vodila roka božja in nebeškega Božička na priprošnjo in po zaslugah neizmernih žrtev nešteti bratov in sester, škofov, duhovnikov in vernikov, ki so trpeli in še trpijo pod neizprosno silo brezbožne, protikršćanske strahovlade oborožene manjšine nad ogromno večino v dnu duše vernega, krščanskega, katoliškega naroda.

Pustite se svariiti, prijatelji, v teh dnevih, ki terjajo neizprosno - jasno odločitev: Za Kristusa ali proti Njemu! Pustite se svariiti in opominjati tudi po velikih buditeljih in voditeljih svoje prošlosti. Slomšek, Einspielerji in Ehrlichi, Grafenauer in Vinko Poljanec in vsi drugi pred njimi in za njimi vam kličejo: „Ostanite zvesti veri svojih očetov in mater, da ne boste zašli na pot naroda in narodov brez Božiča, kar pomeni pot v pogibel in razkroj. Ohranite za vsako ceno in žrtev tisto edinost in skupnost, ki je doslej bila skrivnostna sila in nepremagljiva moč vašega obstanka in napredka: edi-

Silvij Oddi je že odpotoval iz Beograda v Rim.

Medtem je bil novi kardinal Stepinac operiran, vendar pa zatrjujejo, da je njegovo zdravstveno stanje zadovoljivo. Malo pa je verjetnosti, da bi mogel odpotovati Stepinac v Rim k zborovanju kardinalov.

Vatikanski list „Osservatore Romano“ piše v zvezi s prekinitvijo odnosov med Jugoslavijo in Vatikanom: „V resnici ni Ju-

Minister Eden:

„Z vsemi za pravi mir“

Britanski zunanji minister Anthony Eden je govoril v torek zvečer na britanskem radiu o mednarodnem položaju. — Predvsem je omenil odgovor, ki ga je dal sovjetski ministrski predsednik Stalin na vprašanja urednika ameriškega lista „New York Times“. V tem odgovoru se je zavzemal Stalin

in skupnost vseh kristjanov v enem Bogu, v enem svetem Duhu, v eni Cerkvi, v enem edinem Gospodu in Zveličarju sveta. On je vogelni kamen vsake bogohotene, solidne, neomajne stavbe v osebnem, družinskem, narodnem in vsečloveškem življenju. Zidarji, ki Njega zavržejo, zidajo na pesek in močvirje in sami bodo prej ali slej zavrženi. Neizpodbitna je resnica, ki jo Cerkev božja skozi dolgih devetnajst stoletij leto za letom oznanja vsemu svetu ob vhodu v novo leto: „V nikomer drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, da bi se mogli v njem zveličati.“ Le tisti, ki odkrito in pogumno v besedi in dejanju prihajajo v tem imenu, so bili, so in bodo v resnici blagovestniki in dobrotniki ljudstva. Vsi drugi pa, ki prihajajo, četudi v še tako lepih in blagodnečih besedah, programih, demagoških parolah v imenu kakega drugega mesija in mesijanstva, so laži-vestniki, lažipreroki, grobokopi prave sreče, prave edinstvi, božjega miru v narodu in med narodi.

goslavija prekinila odnosov zaradi imenovanja nadškofa Stepinca za kardinala. Ta prekinitev je le posledica načelno proticerkvene politike jugoslovanskih komunistov. Tudi ni res, da bi se Vatikan vmešaval v notranje zadeve Jugoslavije. Sicer pa je jugoslovansko časopisje že pred tem imenovanjem in to večkrat zahtevalo prekinitev diplomatskih odnosov s Sv. stolico.”

Vsak si more sedaj sam ustvariti sodbo, kdo ima prav, in sicer po tem, ali bolj veruje komunističnim trditvam ali pa trditvam vaticanskega lista.

za čimprejšnji konec spora na Koreji. Minister Eden pa je dejal, da bi morala Sovjetska zveza sprejeti, ako ji je za resničen mir, indijski predlog za vzpostavitev premirja na Koreji. Vendar pa je sovjetski zunanji minister Andrej Višinski ta predlog pri Združenih narodih zasmehoval in nato zavrnil.

Nadalje je odgovarjal zunanji minister Eden na kritike v britanski javnosti zaradi nameravanega obiska jugoslovanskega ministrskega predsednika Tita v Veliki Britaniji in je dejal: „Dokler bom zunanji minister Velike Britanije, bom sodeloval z vsako deželo, ki je soudeležena pri skupnem delu za ohranitev miru. Vendar pa s tem še od daleč ni rečeno, da bi se strinjali tudi s političnim sistemom v vseh teh državah.“

Ko je govoril minister Eden nato še o čistkah med komunisti na Češkoslovaškem in v Zapadni Nemčiji, je izrazil željo in prepričanje, da bo prišlo čimprej do odobritve evropskih obrambnih pogodb v francoskem in v zapadno-nemškem parlamentu. Posebej pa je končno izrazil minister Eden željo, naj bi se izboljšali odnosi med Jugoslavijo in Italijo.

NOVA FRANCOŠKA VLADA

Francoska poslanska zbornica je izglasovala zaupnico s 389 glasovi proti 205 glasovom, da sestavi novo vlado radikalni poslanec René Mayer.

Politični teden

Po svetu . . .

In spet bomo teden za tednom spremljali in skušali tolmačiti politične in vojaške dogodke po svetu. Povsem jasno je, da gojimo vsi skupaj veliko upanje, da bo treba pisati bolj o političnih kot o vojaških stvareh. Mnogi vodilni državniki in politiki so se izjavili, da bo v letu 1953 vojna nevarnost manjša kot je bila lani. To je razveseljivo. Tudi razne prerokinje in „jasnovidci“, ki se javljajo koncem koledarskega leta, niso še napovedali konca sveta. Za letos so bili celo dokaj miroljubni v svojih napovedih. Tudi to je razveseljivo, kajti marsikateri preprosti človek verjame tem več kot pa politikom. Tokrat so bili torej prvi kot drugi dokaj miroljubni in tako tudi mi smemo malo boljše volje pripovedovati, kaj smo v glavnem slišali novega v zadnjih štirinajstih dneh, ko vas nismo obiskali.

Generalisim Stalin je dejal, da je pripravljen sestati se z Eisenhowerjem

Ta izjava je bila namenjena zapadnemu svetu za njegov praznik miru. Je dokaj presenetljiva. V koliko bo do takega sestanka prišlo, je odgovoril deloma bodoči ameriški zunanji minister Dulles, ko je rekel, da je treba slišati bolj določne predloge in predvsem bi Sovjetska zveza mogla pokazati svojo dobro voljo z dejanji, kot n. pr. z vplivanjem na svoje komunistične zaveznike v korejski vojni, kar se Evrope tiče pa s sklenitvijo avstrijske državne pogodbe.

Kljub temu zapadni svet ni prezrl Stalinove izjave, ki bo gotovo še predmet mnogih političnih posvetov in posredovalnih akcij.

Churchill v Združenih državah ameriških

Drugi še živeči iz „velike trojice“ iz zadnje vojne (Roosevelt-Stalin-Churchill) se je sila naglo odločil za obisk pri Eisenhowerju, kateremu bo gotovo vedel marsikaj povedati o svojih osebnih poznanstvih s Stalinom in verjetno bo menil, da je pri morebitnih razgovorih potrebna spet trojica, v čemer ima seveda prav.

Te dni je že v Ameriki in se ne bo razgovarjal samo z Eisenhowerjem, temveč tudi s poslavljajočim se predsednikom Trumanom in njegovim zunanjim ministrom Achesonom. Potem bo šel na oddih na Jamajko in bo tako delj časa v bližini Bele hiše. O čem se bo pogovarjal z Amerikanci, ni težko uganiti: Koreja, bližnji vzhod, Atlantska zveza in seveda predvsem odnosi do Sovjetske zveze.

Ko smo že v Ameriki, naj omenimo, da sta se oba velika republikanska voditelja Eisenhower in Taft pobotala. Skregala sta se bila takrat, ko je Eisenhower, ne da bi vprašal Tafta ali druge kolege iz stranke, imenoval za ministra demokrata Durkina. Zdaj so se poravnali na ta način, da bo Eisenhower pri vsakem imenovanju višjih državnih uradnikov vprašal tudi stranko za svet.

V ostalem se je zapadno-evropska politična javnost, ki je bila z izvolitvijo Eisenhowerja dokaj v skrbeh, kakšna bo politika USA do Evrope, zdaj že dokaj potolažila: USA bodo pač večjo pažnjo posvetile azijskim problemom, ne da bi pri tem Evropo zanemarile.

Eisenhower o Koreji ni dal v zadnjem času nobenih izjav, novega o korejskem bojišču ni bilo samo to povedati, da so komunisti dvakrat napovedali veliko ofenzivo, ki je pa niso izvedli. Napovedi so se izkazale kot zgolj del živčne vojne, saj tudi UNO letalci niso ugotovili nobenih večjih naporov v zbiranju.

Da se bo središče svetovne politike pomaknilo na ta del sveta, dokazujejo tudi glasovi, ki trdijo, da utegne priti do oborožitve Japonske, če ne bo mogoče doseči miru na Koreji. Da se vsa ameriška javnost bavi po izvolitvi Eisenhowerja z vprašanji Daljnega vzhoda, dokazuje tudi odločitev zunanjepolitičnega odbora ameriške reprezentančne zbornice, v kateri graja dosedanja Trumanova politika na Koreji. Očitajo mu, da ni pospešil mobilizacije večjega števila divizij južnokorejcev in da sploh ni antikomunistične azijske sile močneje vpregel na bojišču.

Komunistične sile so tudi na bojišču v Indokini napovedale veliko ofenzivo, potem ko se jim je posrečilo francoske vojaške sile prisiliti k precejšnemu umiku. Njih cilji pa — zasedba večjih strateško in gospodarsko važnih središč — niso bili doseženi in skoraj tudi ne morejo biti, kajti

po zadnjih poročilih si stojita na tem bojišču nasproti dve skoraj enako močni armadi. Položaj je nekako sličen onemu na Koreji.

Francoska vladna kriza

Dolge mesece se je držala Pinayeva vlada in zmogovito prestala vse napade z leve in desne. Nenadoma pa je Pinay odstopil, potem ko ga v nekaterih bistveno važnih finančnih vprašanjih Bidault-jeva sredinska stranka ni hotela podpreti. Pinay pa je odstopil prostovoljno, torej mu parlament ne zaupnice še ni izglasoval.

Kriza traja že štirinajst dni in do danes, ko to pišemo, še nobenemu politiku ni uspelo sestaviti koalicijske vlade. Izgledalo je že, da je prišla ura desničarskega voditelja De Gaulle-a, ki že toliko let v opoziciji zatruje, da je samo on zmožen voditi Francijo. Državni predsednik Auriol je namreč ponudil sestavo vlade vodji De Gaulle-ove parlamentarne frakcije, Soustelle-u. Temu pa se ni posrečilo dobiti na svoj program sodelovanja drugih sredinskih strank.

Za njim sta poskušala doslej sestaviti vlado še Bidault in Mayer.

. . . in pri nas v Avstriji

Zadnji teden „miru“ pred volilnim bojem je minil. Takoj po praznikih — tako je bilo sklenjeno med glavnimi strankami — naj se prične volilni boj. Sicer popolnoma brez tega tudi že med prazniki ni bilo, saj so svoje redne tedenske zборе vsi prikrojili že bolj za volilna zborovanja.

Tudi novoletna voščila glavnih predstavnikov političnih strank so izvenela že v volilne govore. In celo sam izvenli predsednik dr. Körner je moral ob novoletnem pozdravu govoriti o volitvah, ko je pozival vse stranke, naj bodo pri volilnem boju čim bolj stvarne, naj upoštevajo sedanjí zunanji politični avstrijski položaj in naj opustijo vso propagando, ki bi vnašala samo razdor med državljane. Prihodnji tedni bodo pokazali, koliko je imel zvezni predsednik pri tem svojem pozivu uspeha. Verjetno ne preveč, ker bo vsaka stranka hotela ohraniti vsaj to, kar ima, socialistična pa bo posebej hotela doseči večino. Za dosego teh namenov pa bodo zlasti v zadnjih tednih volilnega boja verjetno vsa sredstva dobra in tudi dovoljena.

Predsednik avstrijske delavske zveze Böhm je v svoji novoletni želji delavcem in nameščencem izrazil veliko zaskrbljenost za zaposlitev velike armade 200.000 brezposelnih in za preživljanje njihovih družin. Zato bo v novem letu glavna skrb Delavske zveze, kako najti zaposlitev za vse te brezposelne in kako bi z zaposlitvijo vseh brezposelnih povečali proizvodnjo, s tem pa tudi izboljšali življenjske razmere posameznikov in vse skupnosti.

Iste misli je v svoji novoletni poslanici poudarjal tudi podpredsednik delavske zveze Altenburger, ki je omenil še posebej nujnost pravičnejše razdelitve proizvodov dela. Predsednik avstrijskih kmetijskih zbor-

nic Strommer je omenil najprej velik napredek kmetijstva v preteklem letu, nato pa je med glavnimi zahtevami kmetijstva v novem letu omenil preureditev denarnega kredita v kmetijstvu. Zato bi bilo treba popolnoma preurediti poslovanje naših združnih denarnih zavodov, to je hranilnic in posojilnic.

Veselo novico so z novim letom doživeli takozvani starovpokojenci. To so tisti državni, deželni in drugi javni nameščenci, ki so bili vpokojeni že pred desetletjem in so dobivali nizko pokojnino. Z novim letom bodo vsi vpokojenci izenačeni in bodo tudi starovpokojenci, katerih je okrog 130.000, dobivali iste pokojnine kakor oni, ki so bili vpokojeni v zadnjem času.

Ni še gotovo, koliko strank bo postavilo svoje kandidatne liste za volitve v državni zbor. Iste stranke bodo na Koroškem verjetno kandidirale tudi v koroški deželni zbor. Vendar pa je že danes gotovo, da bodo postavile kandidatne liste sledeče stranke:

1. Avstrijska ljudska stranka (österreich. Volkspartei, ÖVP). — 2. Avstrijska socialistična stranka (österreich. sozialistische Partei,

Zakaj so zamolčali?

V „Slovenskem vestniku“ zelo tankočutno poslušajo in prebirajo ljubljanske liste. Navadno celo ostre napade v Celovcu napišejo, jih pustijo v „Slovenskem poročevalcu“ objaviti in jih potem ponatisnejo. Zelo bi nas pa zanimalo in predvsem bi gotovo zanimalo tudi — drugače sicer maloštevilne — bralce „Slov. vestnika“, zakaj „Vestnik“ ni zapisal doslej niti ene same vrstice:

1. Da je bil imenovan zagrebški nadškof Alojzij Stepinac za kardinala.

2. Da je sedanja jugoslovanska vlada prekinila diplomatske stike z Vatikanom.

3. Da je vlada LR Slovenije z odlokom z dne 19. decembra 1952 odpravila Božič, oziroma je proglasila „na željo ljudstva“ 25. december za navaden delavni dan.

Ni nam jasno, ali so se gospodje pri „Vestniku“ pripravljali že mesec dni na proslavo Novoletne jelke in so prezrli zato vsa ta važna poročila ali pa se le bojijo pred volitvami povedati svojim bralcem, kako stvari v resnici stojijo.

Ravno krog okoli „Vestnika“ je ponovno očital Vatikanu, da jugoslovanski narodi ne dobijo svojega kardinala, da je Vatikan italijaniziran in podobno. Sedaj pa imajo kardinala, toda je po pisanju jugoslovanskih komunističnih listov to imenovanje sovražno dejanje proti Jugoslaviji. Radi imenovanja kardinala je bilo treba prekiniti diplomatske zveze z Vatikanom.

Katoliška Cerkev je v svoji dvatisočletni zgodovini preživela že marsikateri sunek in iz preganjanja je izšla vedno močnejša, jačja, vsi tisti pa, ki so mislili in računali, da je mogoče moralno silo meriti z divizijami,

SPÖ). — 3. Volilna skupina neodvisnih, sedanji VdU (Wahlpartei der Unabhängigen). 4. Svobodni demokrati (freie Demokraten). — 5. Avstrijska ljudska opozicija (österreich. Volksoption), to so predvsem levičarski blok in komunisti. — 6. Avstrijski nacionalni republikanci in nestrancarji. — 7. Nadstrankarsko združenje sredine (überparteiliche Einigung der Mitte). — Iz vsega tega je razvidno, da bo število strank veliko, le vprašanje je, koliko bodo volivci dali zaupanja tem posameznim volilnim skupinam.

Precej vznemirjenja je povzročila zahteva sovjetskega poveljstva, da morajo orožniki v sovjetskem območju Avstrije oddati gumijaste palice (korobači ali pendreki). To je bilo doslej edino orožje orožnikov in smatrajo zato odzvem še tega orožja kot podporo komunistični stranki v prihodnjem volilnem boju.

Dne 5. januarja so spet začeli s pogajanjem v Mariboru zaradi ureditve dvolastniškega vprašanja. Doslej so obravnavali in sporazumno rešili vrnitev že 361 posestev avstrijskim dvolastnikom. Rešiti morajo še okrog 160 slučajev in bodo tako verjetno mogli prevzeti dvolastniki s 1. marcem posestva v Jugoslaviji. V prihodnjih dneh bodo obravnavali tudi predloge okrog 200 koroških kmetov, ki imajo pašne pravice na jugoslovanski strani.

so se močno uračunali.

Seveda si tovariši Vestnikarji niso upali svojim bralcem povedati, da je bil letos v Sloveniji prvič 25. december delaven dan na „željo ljudstva“.

Tu pa ne gre več za formo, tu gre za tisočletno kulturo vsega slovenskega naroda in za dvatisočletno kulturo vsega krščanskega sveta.

Za spomin božjega rojstva ni nadomestila v Novoletni jelki, četudi so smatrali za potrebno poudariti, da je tovarišica Hilda Ogris peljala koroške otroke na proslavo Novoletne jelke v Ljubljano. Verjetno so to sadovi napol dojetih teoloških nauk gospoda soproga, dve leti teologije je bilo pač še premalo.

Človek ne živi le od kruha, marveč tudi iz Duha. Točno pa bomo zasledovali, kako dolgo bodo pri Vestniku še poskušali molčati o teh nadvse značilnih dogodkih in kako jih bodo poizkušali zagovarjati.

OBČINSKE VOLITVE V GORICI

Prejšnjo nedeljo so bile občinske volitve v Gorici in v 14 občinah goriške pokrajine. V Gorici je dobila večino stranka krščanskih demokratov. Ta je dobila 9.527 glasov (ali 42 odstotkov). Slovenci so imeli dve listi in sicer listo Slovenske demokratske zveze (protikomunistični Slovenci), ki je dobila 1.542 glasov (ali 6,8 odstotkov). Drugo slovensko listo je postavila Demokratična fronta Slovencev (jugoslovanski komunisti), ki je dobila 1.523 glasov (ali 6,6 odstotkov). Skupina protikomunističnih Slovencev je napredovala, skupina komunističnih Slovencev pa je nazadovala.

Od 40 občinskih odbornikov v novem goriškem občinskem svetu bodo imeli: krščanski demokrati 26 (doslej 18) in vsaka slovenska stranka po dva odbornika.

KRATKE VESTI

Ves krščanski svet je letos proslavil sveti večer in sveti dan. Še celo egiptovski ministrski predsednik, ki je muslimanske vere, je poslal kristjanom božično poslanico in v Jeruzalemu so Judje in Arabci poizkušali kristjanom čim bolj omogočiti praznovanje tega dne. Le komunistični režimi — ne ljudstva teh dežel — so v nekem strahu pred božično skrivnostjo prepovedali praznovanje Božiča.

Papež Pij XII. je izdal okrožnico (Orientales ecclesias), v kateri ostro obsoja preganjanje vzhodnih, takozvanih unijatskih ali zedinjenih katoličanov v deželah za „železnim zastorom“. Teh katoličanov je okrog 10 milijonov.

Po podatkih zadnjega ljudskega štetja je v Avstriji 6.170.034 prebivalcev rimsko-katoliške vere, 429.493 protestantov, 11.224 judovske, 591.090 različnih ver in 264.014 jih je brez vere.

Znana boroveljska puškarna Josip Winkler bo praznovala letos svojo 65-letnico. Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1888. Po drugi svetovni vojni je bilo preurejeno in zaposluje danes 40 delavcev.

Volivci, pozor!

Zaupniki, preglejte volilne imenike!

Za volitve v državni zbor in za volitve v deželni zbor na dan 22. februarja letos so sestavile občine volilne imenike. Po zakonu morajo biti ti imeniki na vpogled vsakomur 10 dni in sicer najkasneje od 9. januarja, to je od petka naprej. Kdor ni vpisan v volilnem imeniku, ne bo mogel voliti. Zato je dolžnost vsakega volivca in še posebej dolžnost in naloga vseh zaupnikov, da točno pregledajo volilni imenik. Vsak sme volilni imenik tudi prepisati in si napraviti iz njega izvlečke.

Proti nepravilnosti volilnega imenika sme ugovarjati vsak državljani in sicer ustno, pismeno ali brzojavno, in to pri pristojnem občinskem uradu. Vsak more zahtevati vpis volivca, za katerega misli, da ima volilno pravico in vsak sme zahtevati izbris onega, ki je vpisan, pa volilne pravice nima. — Volilno pravico pa ima vsak državljani, ki je bil pred 1. januarjem letos star 20 let, kateremu po zakonu ni volilna pravica odvzeta in ki ima na Koroškem stalno bivališče.

Vse reklamacije proti nepravilnostim volilnega imenika morajo biti pri občini pred potekom desetdnev-

nega roka, ki je določen za vpogled imenikov. Reklamirati je treba vsak posamezen slučaj posebej. Po potrebi je upravičenost reklamacije treba dokazati z dokumenti.

O vsaki reklamaciji mora odločiti občinski volilni odbor v treh dneh in mora o odločitvi obvestiti onega, ki je reklamacijo vložil in onega, za katerega je bila reklamacija vložena. Proti odločitvi občinskega volilnega odbora je še možna pritožba. To je vložiti v treh dneh po sporočilu, kako je odločil občinski volilni odbor. To pritožbo je oddati pismeno pri pristojnem občinskem uradu in o pritožbi odloča okrajni volilni odbor v treh dneh.

Po preteku 10 dni ni več mogoče spremeniti volilnega imenika. Zato je važno, da pregledate volilni imenik pravočasno, da ne zamudite roka za reklamacijo. — Vsak glas bo važen, vsak glas bo odločilen, zato ne sme iti v izgubo nobeden glas, zato je važno, da volilne imenike pravočasno pregledate in zahtevate morebiti potrebne popravke.

Kuharski tečajji

NA SUHI...

V času od 17. nov. do 17. dec. 1952 je priredila Kmečka gospodarska zveza kuharski tečaj na Suhu pri Labodu. Tečaj je vodila Marta Trampuš, Božičeva iz Doba. Seve je tečaj obiskala in tam poučevala tudi gospodična Milka Hartman. Za tečaj je dal prostore na razpolago gospod župnik Igerc. Devet deklet je z velikim zanimanjem sledilo praktičnemu in teoretičnemu pouku in vse so se tudi živahno udeleževale gospodarskih razgovorov.

Veliko zanimanje je bilo pri dekletih tudi za zaključno prireditev, ki je bila dne 14. decembra. V petju, deklamacijah in raznih božičnih prizorih so dekleta pokazala talente. V petju še vedno živi na Suhu Holmarjev pevski duh. Zaključna prireditev je bila pri Hartlnu. Razstava sama je privabila veliko število obiskovalcev, ki se niso mogli dovolj načuditi velikemu kuharskemu napredku, katerega so dekleta pokazala. Tudi prireditev sama je bila zelo dobro obiskana. Tudi voditeljica tečaja je bila z dekleti zelo zadovoljna in upamo, da bo deklška družina na Suhu ostala naprej tesno med seboj povezana, ker bi s tem tvorila osrčje cele farne družine.

V razgovorih z domačini pa smo vedno zopet slišali željo, da bi se taki gospodarski tečajji ponavljali in tudi govornik na zaključni prireditvi, g. Tolmaier iz Radiš, je naglasil potrebo in nujnost gospodarske izobrazbe.

Gospodu župniku in gospodu Hartlnu pa se prisočno zahvaljujemo za prostore, ki so bili tečaju na razpolago.

V ŽELEZNI KAPLI...

Pod vodstvom čč. šolskih sester je bil v Zel. Kapli kuharski tečaj, katerega se je udeležilo 20 deklet. Hvaležni smo naši Kmečki gospodarski zvezi in vsem, ki so pripomogli, da se je tečaj mogel vršiti. V pregrajeni dvorani sta bila postavljena dva štedilnika, okoli katerih so se dekleta sukala tekom meseca novembra in decembra in sledila marljivo navodilom č. sestre prednice Hermenegilde in č. sestre Cirile. Ti sta polagali važnost predvsem na to, da bi se dekleta naučila sodobnega vodstva kuhinje in gospodinjstva po naših kmečkih družinah in domovih. Kmečka gospodinja mora znati pripraviti z danimi sredstvi zdravo, tečno in okusno hrano za družino, pri tem pa mora biti tudi varčna in snažna.

Po kosilu pa so dekleta slišala vsak dan predavanja in si najvažnejše napisala v

zvezke. Poleg gospodarskega in gospodinjskega znanja se je dekletom nudila tudi duhovna hrana. Vsak dan so kratko razmišljala o tem, kako naj krščanska družina raste v božjem življenju in izpolnjuje voljo nebeškega Očeta, ki se nam kaže v božjih zapovedih. Slišala pa so tudi predavanja č. g. kaplana J. Polanca iz vzgojeslovja in o lepem vedenju. Vmes so se vadila še v petju.

Dne 21. 12. je bila razstava tečaja, ki je pokazala, kaj so se dekleta naučile, kako bodo nastopale kot „diplomirane“ kuharice po naših domovih. V tarni dvorani je bila ob obilni udeležbi občinstva sklepna prireditev s pevske nastopi, igrokazi deklet in govori. Prireditev je obiskal v veliko veselje vseh navzočih g. profesor dr. Valentin Inzko, ki je v imenu Narodnega sveta in Kmečke gospodarske zveze pozdravil tečajnice in navzoče. V navdušenem govoru je pokazal, kakšno naj bo srečno družinsko življenje. Pokazal je pa tudi vire, iz katerih naj črpajo družine, da bodo gojile bogohoteno srečno življenje v družini. Videli smo v skioptičnem predavanju lepo družinsko življenje družine Goretti, iz katere je izšla deklet-mučenica današnjega časa — sv. Marija Goretti, ki je v sv. letu 1950 bila proglašena svetnicam. Spremljali smo jo do smrti in videli, kaj zamore tiho junaštvo dekleta, ki živi za najvišje ideale in ki je za diko čistosti darovala svoje življenje.

Poleg drugih lepih domačih pesmi, katere so dekleta spremljala s simboličnimi vajami ter poleg resnih in zabavnih igrokazov je navzoče posebno rasveselil nastop predic v narodnih nošah s kolovratni in nastop kuharic, ko so pokazale, kako se znajo sukati v kuhinji. Tečajnice, vzemite znanje in nauke tečaja s seboj v življenje in pomagajte s tem ohraniti in graditi naše domove in družine zvesto izročilo naših prednikov.

IN V ČIRKOVČAH

Tudi čirkovška dekleta so se šolala pet tednov pri Mlinarju v kuharskem tečaju, katerega je priredila Kmečka gospodarska zveza. Vrhovno vodstvo je imela tudi pri tem tečaju gospodična Milka Hartmanova.

Kar hitro so potekali dnevi in tedni. Na kvatno nedeljo pa smo videli napredek v kuhanju in kuharskih umetnostih na razstavi pri Brezniku. Od svinjske glave, klobas, šunke pa do raznega peciva za praznike in tort je bilo vse na razstavi. Obisk razstave je bil zelo številen in dekleta so tudi vse razprodala, kar so bila pripravila.

prosta nedelja je postala Rezi čez čas odveč. Lojzev čudno prsteni obraz in njegova švedrava hoja sta ga odbijala.

In zvečer je bil skoraj vedno pijan.

Z Jamnika ni bilo nobene pošte. Peter se ni oglasil, Prosenar tudi ne. Reza je razločno čutila, da so vse vezi s preteklostjo pretrgane in da je Jamnik že silno daleč.

Tudi Lojz je to čutil. Zavest, da je odtrgan od Jamnika in da se je sam odtrgal, ga je na tihem pekla. Želel si je priti v mesto, zdaj ga je mesto zvilo v brezoblično klobko. Nič ni.

Ostal je hlapec.

Hlapec bi bil lahko tudi na Jamniku. Tarbehoval bi in dom bi imel.

Prvič, da se je v njem spočela misel, ki je vse dotlej ni poznal. Kdo je kriv, da je prišel v mesto? Reza?

Koj spočetka ni mogel krivde zvaliti nanjo. Potlej je glodalo v njem, počasi je spoznal, da se tudi Reza trga od njega in tedaj je prevalil krivdo nanjo. Pričel jo je sovražiti. Ne z besedo, v srcu jo je sovražil. Reza je to čutila, toda ni se gnala.

V gostilni ima dovolj znanec. Napišnino ji dajejo. Vozniki, ki vozijo iz Kokre, stari vdovci, ki pol dneva prečepe v oštariji in ob sejmskih dnevih dolinski kmetje, ki pri pijači pozabijo, da je denar v trdih pesteh.

V jeseni sta se Reza in Lojz prvič udarila. Lojz je bil trgovec odpustil, ker je prišel na delo na pol pijan. Reza mu je v jezi pijačo spet oponesla.

Tedaj je butnilo iz Rakarjevega. Udaril jo je, da se je kar sesedla ob vratih.

Odšla je in Lojz je bil cel teden sam. Ni je iskal. Ko se je vrnila, ji ni rekel besede. Medtem je dobil delo konjskega hlapca na Hujah. Grizel se je in pil.

Tako je prišla zima. Reza se je bila že docela odtrgala. Niti skrivala ni več, da se vlačil z drugimi. Lojz je sam videl, toda v njem ni bilo nobene sile več, da bi zrasel. Shujšal je. Kadar je Reza za čas prišla domov, je topo buljil vanjo. Rekel ji ni besede.

Rezino življenje je šlo svojo pot.

Malo pred Novim letom se je Lojz pozno ponoči vlek domov. Pil je na Primskovem in v čudni žalosti je motovilil po gazi za Kokro. Pred Sturnadovo bajto mu je zmanjkalo gazi. Se se je lovil z rokami po zmrzlem celcu, potlej se je pijan prevesil čez prepadne skale in treščil v globino.

Na široko je bil krvav sneg, ko so ga drugo jutro

Istega dne pa smo v dvorani pliberške ljudske šole videli dekleta tudi na odru, ko so v krasni božičnici nastopila v pesmi, v prizorih in v rajanju. Besedilo je bila sestavila tudi tokrat gospodična Milka sama. Tako smemo ugotoviti, da so Milkinde prireditve originalne po vsebini, izvajanju in podajanju.

Pri božičnici je govoril prof. dr. Zwitter, ki je v svojem govoru posebno naglasil veliko vlogo, katero igra žena v gospodarstvu in tudi v ostalem javnem življenju; ona je predvsem poklicana, da s svojim doprinosom pomaga tudi pri urejanju narodnostnih prilik in da pomaga graditi zdravo slovensko družino.

V ponedeljek po kvatni nedelji pa so dekleta zaključila tečaj pri Mlinarju, kjer

je predsednik Narodnega sveta dr. Joško Tischler govoril o nujnosti gospodarske izobrazbe predvsem pri ženi, ki upravlja tri četrtine družinskega in narodnega premoženja. Od te gospodarske izobrazbe zavisi uravnovešenje družinskega življenja in tudi družabnega življenja. Narod in država potrebujeta dobrih gospodinj in mater.

Zbornični svetnik za okraj Velikovec g. Mirko Kumer, pd. Črčej z Blata je dekletom iz svoje velike gospodarske izkušnje razlagal važnost družabne in družinske vloge gospodinje in naglasil potrebo, naj bi se dekleta ne zadovoljile s petimi tedni šolanja, marveč naj nadaljujejo svoje gospodarsko izobraževanje z branjem listov in knjig in po možnosti tudi z obiskom polletnega gospodinjskega tečaja pri šolskih sestrah v št. Rupertu ali št. Jakobu.

STARŠI, POZOR!

Starši, mislite že sedaj na šolanje svojih otrok!

V naslednjih številkah našega lista bomo priobčili za vse šole sprejemne pogoje.

Potrebno je, da že sedaj pričnete misliti, kam boste dali svojega sina ali svojo hčerko v jeseni, če jo hočete poslati v srednje ali strokovne šole. Iz izkušnje vemo, da se starši navadno za to zadevo začnejo zanimati tik pred sprejemnimi izpiti ali pa celo potem, ko je že prepozno in tako zamudijo leto.

Enako se morate že sedaj zanimati za mojstra, če nameravate dati otroka učiti kakega rokodelstva.

Danes opozarjamo na sprejemne pogoje na DRŽAVNEM UČITELJIŠČU V CELOVCU.

Otrok mora pred sprejmom dopolniti 14. leto starosti. Zadostiti mora osemletni šolski obveznosti z obiskom ljudske, glavne ali srednje šole.

Ker imamo pri nas na glavnih in srednjih šolah pouk angleščine, na ljudskih šolah pa tega pouka nimamo, bodo seve imeli učenci, ki pridejo neposredno iz ljudske šole, precejšnje jezikovne težave med šolskim letom, čeprav se na šoli vsaj nekoliko na to dejstvo ozirajo. Priporočali pa bi v tem slučaju, da se otrok že takoj prične učiti angleščine.

Sprejemni izpit je treba polagati iz petja, nemščine, računstva, telovadbe in slovenščine. Iz slovenščine polagajo izpit vsi učenci, ki pridejo iz dvojezičnih šol.

Učenci, ki so položili z uspehom izpit iz slovenščine, imajo v nemškem jeziku gotove ugodnosti.

Samo učenci, ki so napravili izpit iz slovenščine in nato na učiteljišču vseh pet let obiskujejo slovenščino kot učni jezik ter polagajo tudi maturo iz slovenščine, imajo pravico poučevanja slovenščine na dvojezičnih šolah.

Ker Koroška v desetih letih še ne bo imela zadostnega števila učiteljev z znanjem slovenskega jezika, se staršem ni treba bati, da bi njihovi otroci bili po petletnem študiju brezposleni.

Alojz Gradnik:

Prosinec (januar)

Nov visi že koledar.
Vendar nam za stariim žal je.
Čas pa gre po poti dalje
in za nas mu nič ni mar.

Kaj ni noč, ni dan mejnik?
Niso ure, niso dnevi,
samo temni njih odmevi
padajo v naš smrtni krik.

SMRT MED IZSELJENCI

V lanskem poletju (bilo je dne 7. julija) je umrl na Schernbergu na Salzburškem v starosti 88 let Alojzij Rabič, rojen na Dovjem na Gorenjskem. Dolga leta si je služil kruh kot drvar v kraju Stockenboi na Zgornjem Koroškem.

Koncem septembra letos pa je umrl v Schwarzachu dimnikarski mojster in bivši podžupan Busanič. Rojen je bil na Gradiščanskem kot gradiščanski Hrvat in tudi svojega rodu ni nikdar zatajil.

Karel Mauser:

Jamnik

(38. nadaljevanje)

Reza je vedela, da je kriva tudi služba. Tisti prijatelj iz Stražišča ga je vlek in vlek, nazadnje s fabriko ni bilo nič. Razočaranje v Lojzu je bilo strašno. V sili je zagrabil za delo v neki trgovini. Vzdigoval in vlačil je zaboje in vreče. Plača je bila na preteto skopa in še veliko besedi je bilo treba požreti.

Tudi Reza je morala ostati v oštariji. Še vesela je bila, da so jo tudi potlej obdržali, ko je povedala, da se bo poročila.

Na roko ni dobila veliko. Je malo več ostalo kakor na Jamniku. Mesto je drago, na Jamniku je bilo pa vse zastonj.

Tako se je pričelo razočaranje. Vse tiste sanje, ki jih je Lojz nekoč sanjal na Jamniku, so nekam izginile. Ostalo je samo trdo življenje, ki se je nenadoma pokazalo.

Lojz spočetka vsega tega ni mogel razumeti. Potlej je sam poskusil. V treh fabrikah je vprašal. Pa so ga koj odslovili.

Rezo je čudno stisnilo. Kako vse drugače sta gledala na mestno življenje z Jamnika. Gospa bo. Zdaj je prav tako dekla kakor je bila pri Prosenarju. Klobuk res nosi, nima pa prav nič več. In Lojzeva plača je tudi tako majhna.

In tisto, kar je Prosenar vedno zatrjeval, se je začelo. Lojz pije. Nobena prošnja nič ne zaleže.

Žalost v Lojzu je globoka. Sicer se ne žene toliko zavoljo Reze. Samega najbolj boli, da so sanje padle na čunal trda tla. Na Jamniku je tako vse natančno preračunal. Bajna se je videla pot, sreča na vseh koncih. Zdaj so vsa vrata zaprta.

Tako sta Lojz in Reza pričela novo življenje. Koj prvi koraki so bili nesrečni. To sta oba čutila. Nihče ni na glas nič rekel, toda v obeh je bila ista misel.

Že dober mesec po poroki je bila Reza vesela, da je imela službo v gostilni in da ni bila z Lojzem kar naprej skupaj. Ljudje v gostilni so bolj prijazni do nje.

Dom je ostal prazen. Reza je bila prosta samo vsako drugo nedeljo. Tedaj sta šla z Lojzem v kino. In še tista

našli. Eno oko mu je steklo, z drugim je belo strmelo v ljudi, ki so ga dvignili in zanesli v mrtvašnico.

Reza je vekala samo zavoljo lepšega. Sicer se ji je mimogrede utrnula misel na nekdanjo Lojzevo ljubezen, na Grogorjevega, toda vse je bilo že tako na površju, da ni bolelo v globočini.

Peter in Barbara sta prišla na pogreb kljub slabemu vremenu. Z Rezo sta komaj kaj govorila. Je Peter videl, da je vsa njena žalost preveč narejena.

Tako so Lojza zagrebli. Pogreb je bil močno reven. Petru je bilo hudo. Barbara je vekala.

V snežnem metežu je ostala Lojzeva gomila sama. Ko so pogrebci odhajali, je Reza Petra in Barbaro vabila s seboj.

Nista hotela iti.

Koj po pogrebu sta odšla nazaj na vlak. Peter je celo pot molčal. Barbara ni bodla vanj. Vedela je, na kaj misli.

Še pred pomladjo je stisnilo Grogorjevega. Tako zneznada, da ni nihče pričakoval. Prehladil se je bil in od tiste rane si ni prav opomogel. Pljučnica ga je stisnila v enem tednu.

Lojzeva nesrečna smrt je vse pretresla. Grogorjevega so pa hitro pozabili.

Bo Grogorjevka vsaj zadihala.

Tako se je Jamnik jasnil.

In pri Rakarju? Barbara čaka. Peter jo domala na rokah nosi. Kar vesel je, da sneg še ni odlezel in da se delo ni odprlo.

Sedita v hiši in gledata skoz okenca. Tako majhna so, obsuta z žaganjem.

Sredi misli se spogledata in obema je toplo.

„Dobro, da imava tako majhna okenca, da nama sreča ne uide.“

In obema se utrne spomin na Lojza. Velikih, svetlih oken si je zaželel, odšel je z Jamnika, zdaj leži tam med meščani. Sam, še v grobu izgubljen.

Večeri se na Jamniku. Nič več se ne vidi skoz okenca. Toda Barbara ne prižge svetilke.

V temi sedita. Med njima novo življenje, ki utripuje v Barbari. Majčkeno pa svetlo življenje, veliko svetlejšo kakor okna v mestu, po katerih je hrepenel Lojz.

Peter in Barbara čakata na otroka. Jamnik pa na veliko pomladansko sonce.

Na pomladno sonce, ki je na Jamniku doma.

Konec

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse.

CELOVEC

Slovenska igralska družina bo priredila v letošnjem predpustu v Kolpingovi dvorani pustno prireditev z igro „Lumpacij vagabund“.

Na to prireditev že danes opozarjamo vse Slovence iz Celovca in okolice. Natančneje bomo poročali v prihodnji številki „Našega tednika“. Prireditev bo v soboto, dne 31. januarja ob pol 8 uri zvečer.

CERKVENI PRISPEVKI

V današnji številki je med oglašitvenih omenjeno, da bodo v tem letu pobirali cerkvene prispevke posebni pooblaščenči krškega ordinariata.

Se letos bodo določeni poleg v oglašitvenih omenjenih pooblaščencah tudi pobiralci za dekanije Dobrla vas, Pliberk, Rožek in Smohor.

Naročniki, pozor!

Ob novem letu je treba obnoviti naročnino. Ta je malenkostna in znaša komaj tri šilinge mesečno, to je 18 šilingov polletno in 36 šilingov celoletno. Za to razmeroma malo vsoto boste dobivali vsak teden list, poln aktualne vsebine. — Vsi naročniki in bralci naj se zavedajo, da je to edini slovenski list na Koroškem, ki se sam vzdržuje z naročnino in z inserati, zato pa je tudi neodvisen in more pisati tako, kakor je resnično in kakor je v pravo korist koroškim Slovincem. S čimprejšnjim nakazilom naročnine boste pripomogli k vzdrževanju lista, ki ne dobiva od nikoder drugod kake podpore.

Tudi naročniki v inozemstvu naj z nakazilom naročnine (4 dolarje letno) podprejo izhajanje „Našega tednika“, ki povezuje v eno družino vse Slovence, ki priznavajo in zagovarjajo krščanska načela.

Prihodnji številki „Našega tednika“ bomo za tuzemske naročnike priložili položnice, ki jih čimprej izpolnite in naročnino pošljite po možnosti za celo leto, ali pa vsaj za pol leta. One naročnike, ki so še v zastanku z naročnino za leto 1952, prosimo, naj to dolžno naročnino po priloženi položnici tudi čimprej poravnajo. „Naš tednik“ bo vedno zagovarjal Vaše koristi, Vi pa mu to povrnite s pravočasnim plačilom naročnine.

Nova povest v „Našem tedniku“

Z današnjo številko „Našega tednika“ zaključujemo povest „Jamnik“. Opozorjamo vse bralce, da je povest že izšla kot ponatis v posebni knjigi, katero morete dobiti za malenkostno ceno 8 šilingov pri upravi „Našega tednika“ v Celovcu. S to knjigo boste obogatili svojo domačo knjižnico, zato naj bi ta knjiga ne manjkala v nobeni slovenski hiši na Koroškem.

S prihodnjo številko „Našega tednika“ bomo začeli priobčevati novo povest pod naslovom „Naša zemlja“. Povest je spisal znani češki katoliški pisatelj J. Šim. Baar. Povest opisuje lepoto kmečke zemlje in življenje na tej zemlji. Za naše kmečko ljudstvo bi bilo težko dobiti lepšo povest, kakor pa je ta, ki je izšla pod naslovom „Jan Cimbur“ prvič v slovenskem prevodu leta 1945. Prevod je preskrbel g. Alojzij Nemeč, ki je našim bralcem že znan po prevodu znanega češkega romana „Golobček“, ki je tudi izhajal v „Našem tedniku“. — Naročite takoj „Naš tednik“, da boste takoj od začetka brali izredno zanimivo povest „Naša zemlja“.

RADİŠE

V četrtek, dne 11. decembra, je zaspal v sirotišnici v Celovcu v Gospodu daleč na okoli znani urar Valentin Zupan, ki je bil pristojen menda v Železno Kaplo. Tam se je izučil urarstva. Val življenja pa ga je potegnil po širnem svetu, kjer si je iskal zaslužka. Že pred prvo in tudi po prvi svetovni vojni je večkrat popravljaval ure tudi po naših krajih. Prav posebno je rad popravljaval cerkvene ure, kjer je tu še največ mogel zaslužiti, saj teh ur ni mogoče nesti v mesto k urarju. Tako je pred dolgimi leti popravljaval tudi cerkveno uro pri nas na Radišah. Da bi pa ura stalno šla pravilno in da bi farani ne zamujali ob nedeljah in praznikih sv. maše, je ostal urar Folti, kakor smo ga klicali, kar pri nas. Nastanil se je v župnišči in popravljaval je ure, dokler so mu dopuščale moči. Ko je pred par leti popolnoma obnemogel, so ga preživljali predvsem g. župnik, malo denarno podporo

Pri nas na Koroškem

je pa dobival tudi od občine. Tu in tam je šel tudi po občini in trkal na dobra srca. Ko pa je pred dobrim letom popolnoma obnemogel, je na posredovanje občine odšel v sirotišnico v Celovec, kjer je našel oskrbo in kjer je tudi dočkal zadnje selitev, selitev v večnost. Dne 15. decembra lanskega leta so ob asistenci treh duhovnikov in lepega števila pogrebecev, ki so bili večinoma z Radiš, položili zemске ostanke rajnega Foltja na mestnem pokopališču v Trnjni vasi (Annabichl) k večnemu počitku. Tam bo poleg nešteti drugih čakal glas trobente k večnemu vstajenju.

Vsem, ki so rajnemu pomagali v njegovih stiskah, naj Bog poplača njihovo dobroto. S svojo obilno udeležbo pri pogrebu so pokazali, da je njih socialna dejavnost in sočustvovanje dejansko in ne samo v besedi. Naj jim večni Bog stotero povrne. — Ti pa, Foltej, počivaj v miru in večnem pokoju!

ZELEZNA KAPLA

Nepričakovano je zapustil svoj dom in družino blagi Holarjev oče v Lobniku Jožef Kuhar.

Pred tednom se je podal v celovško bolnico in je tam na praznik Kristusovega rojstva v času, ko se tukaj obhaja farna božja služba, umrl. Šele 53 let je bil star. Mrtvega so pripeljali nazaj na njegov ljubljeni dom, v nedeljo je bil ob obilni udeležbi položen v blagoslovljeno zemljo pri D. M. v Trnju. Pevci so mu zapeli v slovo. Pokojni je bil nad vse dober oče, skrben gospodar, dober sosed, veren katoličan. Šest otrok in dobra žena žaluje za pokojnim.

Na praznik Brezmadežnega Spočetja se je vršil, kakor večkrat, v njegovi hiši domači krščanski nauk in družinska božja služba, katere so se udeležili sosedje. Pač nihče ni takrat slutil, da je bilo to slovo pokojnega od prijateljev in sosedov.

Pokojni je vedno priznaval odločno svoje katoliško prepričanje. Četudi je pot dolga in težka, je vendar tako rad prihajal k božji službi in v tem duhu je vzgajal tudi svoje otroke. Naj mu bo Kristus plačnik. Žalujoci ženi in otrokom naše pristrčno sožalje!

APACE

Kadar pride zima, imajo podeželski ljudje več časa, ker jih delo ne kliče več na polje, travnike itd. Zato smo tudi izbrali tak ugoden čas za sv. misijon. S tem smo se pa tudi že izdali, kaj hočemo povedati našim čitateljem. O sv. misijonu, ki je bil pri nas od 16. 12. do 22. 12., hočemo na kratko poročati.

Sv. misijon so vodili č. g. Anton Cvetko, ki so nam v prekrasnih in ganljivih pridigah in stanovskih naukih govorili tako močno k srcu, da je bil primoran vsak, ki je te pridige in nauke slišal, obrniti se k Bogu, in če bi bil še tako mrzel in brezveren človek. Zato gre č. g. misijonarju prva zahvala za njih prenaporno delo. Bog naj jim da plačilo iz božjih zakladov, ker mi nimamo bogastva in sredstev, s katerimi bi jim mogli primerno povrniti, kar so nam dobrega storili. Bog naj jim torej da tu na zemlji vse moči, ki jih potrebujejo v svojem težkem poklicu, in enkrat blažena nebesa, nebesa pa tudi vsem dušam, katerim so pridigovali v sv. misijonih. Naj bi dolga, dolga leta tako uspešno delovali in rešene duše!

Bali smo se, ker je tik pred sv. misijonom začelo snežiti. Pa ljubi Bog je na nas pogledal, da se je vreme kar kmalu zboljšalo in prisijalo je zlato sonce. Tako so farani ob lepem vremenu mogli lažje prihajati k sv. misijonu. Res prav pridno so prihajali, tudi oddaljeni, tako da je bila cerkev polna, kakor ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Prihajali so nekateri tudi iz sosednjih fara. Proti pričakovanju veliko je bilo sv. spovedi in sv. obhajil. Zares pridni so bili apaški farani in zaslužijo, da jih tu prav posebno pohvalimo.

G. nadučitelj, ki je vodja cerkvenega moškega pevskega zbora, se je zelo potrudil, da je bilo lepo petje v cerkvi za časa sv. misijona. V resnici zasluži pevovodja in pevski zbor, da mu izrečemo tu priznanje, pohvalo in zahvalo. Pa tudi na našega pridnega mežnarja ne smemo pozabiti, ki je med sv. misijonom imel tudi veliko opravka z zvonenjem, pripravljanjem za sv. ma-

šo itd. Tudi našemu vrlemu ministrantu — imamo zaenkrat samo enega — gre tukaj pohvala, ker je zgodaj, točno in pridno prihajal k strežbi in vseskoz vztrajal. Bog povrni tudi mežnarju in ministrantu.

Sv. misijon je minil, nauki, ki smo jih dobili v sv. misijonu, pa naj ostanejo pri nas in v nas, da bomo zdaj po sv. misijonu drugačni ljudje: polni vere, polni božje in medsebojne ljubezni in v resnici vsestransko pravi kristjani.

Tako nebeško lepo je bilo pri sv. misijonu, da so vsi pozabili, da jih zebe in so rekli ob koncu misijona: „Škoda, da je lepi čas sv. misijona minil!“

Tistim vsem, ki se brezbrizno niso hoteli udeležiti sv. misijona — takih je hvala Bogu le peščica — bo srčno žal, da so zamudili bogate milosti, ki jih Bog ravno v sv. misijonu ponuja.

Na tem mestu se vaš dušni pastir lepo zahvaljuje še tudi vsem drugim, ki niste tu imenoma imenovani, za sodelovanje pri sv. misijonu. Tudi njim bodi Bog bogat plačnik. Po sv. misijonu pa nadaljujmo molitve za ohranitev sadov sv. misijona!

PLIBERK

Z dnem 2. januarja letos je začela poslovati v Pliberku podružnica Koroške hranilnice — Kärntner Sparkasse. Ta opravlja v okviru predpisov o hranilnicah vse dovoljene denarne in kreditne posle in je razen tega vsemu prebivalstvu vedno in v vsakem slučaju v vseh denarnih zadevah radevolje z vsemi potrebnimi nasveti na razpolago. — Gornji zavod priporočamo vsem našim bralcem in še posebej opozarjamo na zadevni oglas v današnji številki „Našega tednika“ na 8. strani.

Šivalni stroj

spada v vsako — tudi v kmečko, delavsko in obrtniško družino. Ne kupujte šivalnega stroja, predno si ga niste ogledali.

Oglejte si šivalne stroje iz tvornice Messerschmitt tipa Slalom-Standard in Zick-Zack, ki jih ima pod ugodnimi plačilnimi pogoji na zalogi

MAX TRAUN

Pliberk-Bleiburg, Kumeschgasse 14.

PLIBERK

V dneh od 17. januarja (sobota) do vključno 20. januarja (torek) je v Pliberku v kavarni Puschnig razstava Messerschmitt-ovih šivalnih strojev. Na to razstavo opozorjamo vse bralce in jim priporočamo, da si to razstavo ogledajo. — Nadalje opozorjamo tudi na oglas tvrdke Max Traun na 4. strani današnje številke „Našega tednika“.

STEBEN — GLOBASNICA

Ker se Fa. „Radion“ na Dunaju zaradi oglašanja v listih zanima, ali so tudi ljudje v naših krajih s pralnim sredstvom „Radion“ zadovoljni, je uprava „Našega tednika“ napravila med prazniki akcijo zbiranja podpisov v globaški občini. Akcija je zelo dobro uspela in se s tem vsem ženam in dekletom najlepše zahvaljujemo za podpise.

BELJAK

Z dnem 9. januarja začnejo predvajati v beljaškem kinu „Bahnhoflichtspiele“ veličastni film „Die Heilige von Fatima“ — Na zadnji strani današnje številke „Našega tednika“ je med oglašitvenimi kinopredstavami posebej omenjeno, kdaj so predstave tega znamenitega filma. — Ne verujete v čudeže — toda vse to, kar se je zgodilo leta 1917 v Fatimi in o čemer priča ta film, je zgo-

vinsko dokazano. — Ne verjamete na vizije in prerokovanja — toda to, kar je bilo napovedano v Fatimi leta 1917 trem otrokom, se je vse do potankosti zgodilo. — Še vedno dvomite — toda pridite in oglejte si film, ki ga vrtijo od 9. januarja naprej v kinodvorani Bahnhoflichtspiele v Beljaku in nato sami presodite. — Obisk te filmske predstave priporočamo prav vsakomur, zlasti pa še mladini.

ST. ILJ OB DRAVI

Minilo je staro leto in proti koncu nas je večkrat obiskala bela žena. Zadnji možki, ki nas je zapustil, je bil rajni Krajnc. Za njim so se pa vrstile same ženske. Tako je kot prva za njim umrla sosedna Lampretnikova mati, ki je po šestih tednih sledila svojemu možu.

Potem je umrla Mici Logarjeva. Bila je nadvse skromna in pobožna ženska in jo bomo pogrešali zlasti za skrb na pokopališču. Za njo je šla stara Cencelnova mama, ki je živela zadnja leta pri hčeri pri pd. Zmrzlaku na Klopcah. Bila je nadvse delavna in skrbna mati in pri vseh priljubljena, kar je pokazal tudi veličasten pogreb.

In zopet so zapeli zvonovi in sicer Košarjevi mami pri sv. Luciji. Z njo ni legla v grob le mati 16 otrok, ampak tudi mati tamošnje cerkvice pri sv. Luciji; saj brez nje bi menda ne bilo tako lepe in tako skrbno negovane cerkvice.

Komaj so zagreblji Košarce, že zopet smrt. Umrla je Irgelnova mama na Trebinji. Bil je pogreb v nedeljo pred Božičem in toliko pogrebecev menda še ni bilo. Bila je tretje- rednica in 36 ubogim krstna botra. Bila je globoko verna in nadvse miroljubna, tako da gotovo na Trebinji ni bilo nikogar, ki bi kdaj v življenju imel kake spotike nad njo. Na sv. božični praznik pa smo pokopali Micijo Schofneger iz Klopca. Imela je bolezen v trebuhu in ne bolnica in ne domača skrbna postrežba jej ni mogla rešiti življenja. Bila je stara šele 46 let.

Tako smo končali to staro leto s pogrebi, bodi vsem Bog stoteri plačnik, zaostalim naše iskreno sožalje!

Novoletna statistika pa nam je povedala tole: Imeli smo 30 krstov, 19 fantov in 11 deklet, umrlo je skupno 20 ljudi, poročenih je bilo 11 parov. Naj prvi rastejo v starosti in modrosti pri Bogu in ljudeh, drugi pa naj mirno počivajo v Bogu in naj uživajo zaslužen plačilo, tretjim pa naj podeli Bog svoj obilen blagoslov, da bodo nove družine v čast in ponos fare.

ZAMANJE

V soboto, dne 27. decembra, je umrl Mohor Jurij po dolgotrajni bolezni. Pokojni Jurij je bil rojen 1867. leta pri nas na Zamanjih. Letos v aprilu bi dosegel visoko starost 86 let.

Lepo je bilo Jurijevo življenje na sončnih Zamanjih. Mohorjeva hiša je bila znana daleč okrog. Bila je to verna hiša, kjer je bila doma molitev in pa spoštovanje do materine besede. Od tam je bila pokojna Hutarjeva mati iz Globasnice. Kdo je ni poznal? Hutarjeva hiša je svoje dni slovela kot krščanska in pa tudi slovenska. In to je bila precej zasluga pokojne matere. Od tam je bil pokojni Dobrovnikov oče iz Srej pri Škocijanu. Njegovo družino so nacisti selili v taborišče, kjer so vsi pomrli. Od tam je bila Vajcerjava mati iz Rikarje vasi. In doma je gospodinjala pokojniku sestra Marjeta. Vsi lepo krščansko vzgojeni. Ostali so že prej pomrli, Jurij je sedaj odšel zadnji za njimi.

Večji del svojega življenja je preživel pokojnik doma na sončnih Zamanjih; najprej kot dober in poslušen sin svojih staršev, nato pa kot samostojen gospodar na posestvu, ki ga je prevzel po svojem skrbnem in vernem očetu. V prvi svetovni vojni je bil v cesarski službi in to na italijanski in romunski fronti, od koder se je srečno vrnil.

Pokojni Jurij je bil dober in vzgleden kristjan. Se kot starček je rad premeril pot, dokler so mu dopuščale noge, iz Zamanj do farne cerkve v Škocijanu. Rad je tudi kaj daroval v namene cerkve. Zadnjemu zvonu je bil boter. V testamentu se je je tudi spomnil in cerkvi nekaj zapustil. Bil je tudi skrben čuvár svoje materine besede. Dobro je kmetoval na svojem posestvu, ob prostem času pa se je pogovarjal s svojimi čebelicami, ki so izpolnile njegov prosti čas. Ostal je samski. Bil bi lahko skrben oče otrokom.

Ko je bil že v letih in so mu jela pešati moči, je izročil svoje posestvo mladi sorodnici Zofki Hutar — Mešacovi iz Večne vasi, ki je poročila Adolfa Piceja — Tedelnovega iz Zamanj, ki sedaj gospodarita na posestvu.

V ponedeljek, 29. decembra, smo pokoji-

(nadaljevanje)

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 4. strani)

nega Jurija položili na farnem pokopališču v Škocjanu k večnemu počitku ob obilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Na grobu se mu je zahvalil za lep vzgled domači župnik č. g. Koglek, pevci pa so mu peli žalostinke. Naj mu bo lahka domača zemlja!

ŠKOCJAN

Na novega leta dan so nam g. župnik prebrali farno statistiko za leto 1952. Rojenih je bilo 29. Od teh 14 fantov in 15 deklet, 19 zakonskih, 7 nezakonskih. Izven fare je bilo rojenih in krščenih 16 otrok.

Porok je bilo 18. Umrlo je 29 oseb, 16 moških, 13 žensk.

SIVALNE STROJE

prvovrstnih znamk Kaiser-Gritzner in Messerschmitt Zik-Zak (Endel), Mundlos, Köhler, Veritas Rast-Gasser, Nauman za krojače, šivilje, gospodinje, dekleta in neveste ter gospodinjske šole naročite najceneje tudi pod ugodnimi plačilnimi pogoji v zalogi strojev in koles

Johan Lomšek

ZAGORJE — ŠT. LIPŠ
P. Eberndorf — Koroško

SMIHEL PRI PLIBERKU

Dne 12. decembra so nastopili pri nas službo prečastiti gospod Alojzij Nemeč kot kaplan. Gospod nam niso tuji, saj smo vsi radi čitali njih prestave iz češkega v povesti „Golobček“, ravno tako „Lilija nad močvirjem“, katero so predstavili iz nemščine. Njih pridige radi poslušamo. S farno mladino in Marijinimi družbenicami so uprizorili na Stefanovo lepo versko igro „Vestalka“, za kar so jim hvaležni odrasli, prav posebej pa mladina, kar tako naprej...

Ob koncu leta radi pogledamo nazaj na naše farno življenje. S prižnice smo slišali tale rezultat: 50 farančkov je sprejelo sveti krst, 43 zakonskih otrok in 7 nezakonskih, 24 dečkov in 26 deklic. Več deklet kot fantov; Peter, ki se vojne boji, je kar vesel, da je baje tudi letos ne bo.

Zakrament svete birme je sprejelo 50 otrok. Obhajil je bilo v fari 16.512, v farni cerkvi 13.458, v Rinkolah 1.595, v Dvoru 511, v Večni vasi 948. Pomisliti pa moramo, da mi Rinkolani večina hodimo z Repljani v Vogerče, Blato pa si je izbralo Pliberk kot glavno mesto Podjune za svojo božjo pot ob nedeljah. Večna vas pa že večno drži bolj s Globasnico kot s Smihelom. Kakor je rajni Foltej rad rekel: Drugače se držimo Globasnice, če smo pa zunaj v svetu, potem pa rečemo, da smo Smihelčani, ker to lepše

Človek potrebuje Boga

(Ob nastopu novega leta)

I.

Vsi narodi zemlje imajo vero in prepričanje, da duša po smrti živi naprej.

Mrtvaški sprevod paganskih Kitajcev se čisto konča na njivi. Zakaj? Ker imajo vero, da je duša odšla tja. Zato je treba tudi telo spraviti tja. V mrtvaškem sprevodu nosijo živila, obleko, celo hišno opravdo, da bo umrli za začetek oskrbljen na drugem svetu. — Prepričani so torej, da duša po smrti telesa živi naprej.

Noben paganski Indijec ne ubije kače — naočarke, ker se mogoče kaka duša na svojem potovanju skriva v njej. Indijci imajo zmotno vero o potovanju duš, a vsekakor verujejo, da duša po človekovi smrti živi naprej.

Ce umrje paganski Indijec, mu dajo lok in puščico v grob, da more ond v večnih loviščih zopet loviti. Tudi oni imajo vero, da s smrtjo človekovo ni vsega konec.

O nekem ljudstvu so trdili, da ne veruje na življenje po smrti. Ko pa se je neki raziskovalec podal tja, je odkril, kako je nekdo postavil na grob pomembnega moža, ki je bil en dan poprej pokopan, pisker jedil. Na vprašanje, zakaj to dela, je odgovoril, da si ni mogoče predstavljati, da bi se umrli že takoj od začetka mogel na drugem svetu sam preživljati. — Četudi je zmotna, da duša po smrti potrebuje jedil, se vendar v takem postopanju kaže vera na posmrtno življenje duše.

H grobu nekega glavarja je vsako leto na določen dan prišel ovčji pastir in je udaril nekolikokrat s svojo pastirsko palico krepko na grob. Zakaj? Hotel je umrlemu sporočiti, da še vedno vrši svojo pastirsko službo.

Vsi ti slučajji pričajo o veri narodov, da duša po smrti živi naprej. Ta vera je člo-

doži, več velja. — Z obhajili smo kar zadovoljni, spominjamo se pa, da smo v Rinkolah imeli 1946 3.555 obhajil. Dvor pa je zelo napredoval v zadnjem letu.

Bolniških obhajil je bilo 162, sprevidenj pa 31, ena oseba je umrla neprevidene smrti, brez zakramentov, dve osebi sta utonili v deroči Dravi. Gosp. župnik kar oklicujejo med letom, bi mislili, to bo porok v Smihelu, pa še dve ne prideta na en mesec, saj jih je bilo samo 17 v fari. 38 faranov je stopilo v zakonski stan.

Pogrebov je bilo 25. Umrljivost otrok se je zelo znižala, samo en majhen otrok je umrl. En šolar z 12 leti. Ostali pa so bili vsi odrasli in dozoreli sadovi. Najstarejša ženska je bila Uhlanova mati Ana Šumnik z Dvora, 93 let stara, najstarejši umrli mož pa Erzenov oče v Strpni vasi, Mihael Wölfl, 82 let star. Kakor nam pove statistika, smo še zdrav rod, skoraj polovico več zibelk kot krst.

Skrbela bi nas bodočnost, ako bi tudi pri nas bilo več takih družin, ki morejo in hočejo prehraniti samo enega ali dva otroka.

Vajeniški izpiti za velikovski okraj

V soboto, dne 27. decembra 1952, je bila značilna slavnost v Velikovcu v gostilni Nagelje za vajence, ki so položili vajeniški izpit.

Slavnost je otvoril zbornični svetnik g. Skriner z nagovorom in je opominjal vajence k pridnemu delu in nadaljni izobrazbi do mojstrskega izpita, ki odpira pot k gospodarski samostojnosti. Lepo število vajencev se je zbralo s svojimi mojstri k tej proslavi.

V prvem delu slavnosti so dobili vajenci svoja izpričevala.

Z odliko je napravil izpit Jernej Gotfrid iz Pliberka, ki se je učil pri tvrdki Hollauf, katera se je s svojim delom v Podjuni dobro vpeljala. Mladi mlinarji so: Knauder Bruno iz Ovšenice pri Velikovcu, Kummer Hanzej iz Srej pri Sinčevasi, Luschin Jakob iz Ovšenice pri Velikovcu in Rebernik Franc iz Grebinja.

Med mlade krojače so se uvrstili: Druk Johan iz Grebinja, Kraiger Oton iz Smihela pri Pliberku, Mihelič Josip iz Železne Kaple in Kamnik Marija iz Starevasi pri Grebinju.

Število mesarjev so povečali: Hösl Johan iz Žel. Kaple, Kap Johan iz Dobrlevasi, Lipovšek Anton iz Grebinja, Rysanek Han-

veku prirojena. Stvarnik sam jo je dal človeku.

Toda, bo kdo rekel, če je Bog, zakaj pa ga ne vidimo? — Toda, kdo pa je še videl nosilce električne moči, elektrone? Nihče! In vendar so! Ali pa: kdo je že videl radijske valove? Nihče! In vendar so tud! Ali pa: kdo je že videl naš razum? Nihče! In vendar je. Tako tudi Boga ne vidimo in ga ne moremo videti, ker je duh, in vendar je.

Kdo pa nam pove, da je Bog? Pamet in vera! Stvarstvo in razodetje.

Odkod pa je svet, če ga ni Bog naredil? Neverniki pravijo: ne vemo in ne bomo nikdar vedeli! A pamet nam pravi: iz nič ni nič. Svet je, torej ga je moral nekdo narediti. In ta nekdo je Bog. — Ta Bog se je pa ljudem tudi razodel; povedal je, da je ali da biva in je nazadnje sam prišel na zemljo in je tu kot človek živel 33 let. Zgodovinske knjige, sv. evangelijski, nam pričajo o tem. Če kdo ne verjame, da je Kristus živel, je to ravnotaka neumna, kakor če bi tajil, da je živel Napoleon ali Hanibal ali Aleksander Veliki.

Bog je in človek ima dolžnosti do Boga. Človek ima dolžnost, da veruje v Boga ali na Boga. Kdor Boga taji ali dvomi, če je Bog, ta hudo žali Boga.

Druga človekova dolžnost do Boga je, da človek Boga časti. To je prava dolžnost človekova. Človek Boga časti posebno z molitvijo in z daritvijo sv. maše. Zato je človekova dolžnost, da moli in da gre k daritvi sv. maše.

Tretja dožnost človekova nasproti Bogu pa je, da ga uboga; da izpolni njegova povelja in ukaze. Človek ima pravo in resnično dolžnost, da izpolnjuje božje in cerkvene zapovedi. Dá, tudi cerkvene zapovedi: Kajti Kristus je rekel Petru: „Kar boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih!“ Zato ni dovoljeno brez resničnega in važnega vzroka opustiti in zapovedan praznik sv. mašo ali jesti v petek meso!

UGOTOVITEV

Na občnem zboru Zveze slovenskih Zadrug v Celovcu se je zvezin predsednik g. Florijan Lapuš obregnil ob naš list, češ da sprejema dobro plačane inserate koroških združnih organizacij. G. Lapuš, ki je sicer predsednik Zveze, bi samo povedali, da so se naši zastopniki ponovno obrnili tudi na Zvezo slovenskih zadrug zaradi inseriranja v našem listu. Poslevodeči podpredsednik pa je redno odgovoril, da je „Vestnik“ vesel, če dobi kako poročilo od Zveze in če sme „Vestnik“ tako poročilo priobčiti, je celo pripravljen za tako poročilo kaj doplačati.

Razume se, da mora biti plačan od drugod list, ki si more dovoliti plačevanje nagrad za gospodarska poročila. „Naš tednik“ pa je navezan tudi na plačane inserate, ker pač izdajamo list s svojim lastnim trudom.

Da pa se g. predsednik Zveze slovenskih zadrug zgraža nad plačanimi inserati Koroških zadrug v našem listu, ne pove pa ali ne ve nič povedati o sodelovanju Slovenske zadrugne zveze z nemškimi zadrugami, to pa vsekakor postavlja njegove izjave v čudno luč. Kar tako naprej!

Ob robu politike

Po vsem pa, kar doživljamo, je le dokaz, da se gospodarska podjetja zavedajo zelo dobro važnosti in uspešnosti inseriranja v „Našem tedniku“.

DRUGA UGOTOVITEV

„Vestnik“ ne more preboleti, da je pač ostal osamljen z visoko donečimi frazami o enotnosti in edinosti, kakor jih je iznašal organizacijski sekretar dr. Franci Zwitter v Bilčovsu, kjer je tekla voda Drave proti zapadu. V zadnjem uvodniku (sicer se pri „Vestniku“ le redko dokopljejo do uvodnika op. ured.) pa se ti gospodje tovariši hudo razburjajo zaradi spremembe imena naše stranke. Zopet so po „Vestniku“ botrovali ordinariat in Nande Babnik ter še drugi črno- in rjavosrajčniki.

V kolikor to še ni znano, obveščamo vse Slovence, da smo ime spremenili na predlog uglednega slovenskega kmeta iz Podjune, kateremu je bila res pri srcu enotnost Slovencev pri volitvah. Tega pa „Vestnik“ od vsega početka ni hotel in je udarjal proti enotnosti s svojimi komunističnimi gesli.

Dodali bi danes še, da pri našem listu nimamo niti enega bivšega črno- ali rjavosrajčnika, da pa moremo in smo tudi pripravljeno objaviti listo iz najbližje „Vestnikove“ okolice o rjavosrajčnikih ali pisarniških močeh iz Gestapovskih pisarn, da moremo tudi objaviti članke, s katerimi so gotovi gospodje opevali slovenske doline kot nemško ozemlje.

Za nas je položaj popolnoma jasen: Vsi koroški Slovenci smo v fronti Krščanskih Slovencev, ki hočejo oblikovati svoje življenje in svoje delo brez komunizma, s svojimi glavami in s svojim delom!

KRATKE VESTI

(Nadaljevanje z 2. strani)

Belgijski zunanji minister Paul van Zeeland bo v drugi polovici tega meseca obiskal Avstrijo.

Dunajski velesejem bo letos od 15. do 22. marca.

Celovski policiji je uspelo, da je izsledila vlomilca na poštni urad v Celovcu. To sta 21-letni Gottfried Krassnig in 21-letni Josef Zotter. Prvi je doma na nemškem delu Koroške, druga pa na Štajerskem.

Uradnik državnih železnic v Beljaku, Josef Morawek, je poneveril v minulem letu vsoto okrog 200.000 šilingov. Morawek je star šele 25 let in so ga zaprli.

V tednu, ki se prične 11. januarja, bo odločeno, ali bodo izvršili smrtno obsodbo nad zakoncema Ethel in Julius Rosenberg, ki sta v Zadržnih državah izdajala tajnosti atomske bombe Sovjetski zvezi in sta bila zato obsojena na smrt. Komunisti vsega sveta se zavzemajo za njuno pomilostitev.

Italijanski ministrski predsednik Alcide de Gasperi odpotuje 9. t. m. na obisk v Grčijo, kamor bo odpotoval pozneje tudi jugoslovanski zunanji minister Edvard Kardelj.

Po podatkih ameriškega vojnega ministrstva rapolagajo Sovjetska zveza in njeni zavezniki s 491 divizijami. Od tega ima Sovjetska zveza 210 in Kitajci 250 divizij.

Sviciarska ekspedicija, ki je poizkušala doseči vrh najvišje gore na svetu (Mount Everest) in je morala zaradi viharjev opustiti ta namen 610 metrov pod vrhom, se je vrnila v Svico, kjer je bila navdušeno sprejeta.

Na novega leta dan je eksplodirala v Valparaíso v južnoameriški republici Čile tovarna za kisik. Pri tem je bilo 50 ljudi mrtvih, 150 jih pogrešajo in 500 jih je bilo težje ranjenih.

Domovina

Kot strune zvok srebrn, glasno doni beseda: domovina. Zarji zlati enaka je, ki v mraku dan rodi; le sama zmora temno noč pregnati!

Če žalost grenka nam srce teži in dušo grešna, smrtna noč pokriva, tedaj, tedaj nam domovina le življenja moč v trudne ude vliva — in misli grenke se kot led stopel!

Kako bogata, krasna, sveta si iz roke Kralja, Stvarnika vseh dni!

Gorá grebeni sivi te slave, ki meja mrzla, prazna so tujini! Slavi te blisk in tresk, zategel grom, slave številni griči te v dolini, slavi šumeči, temni, gozdni dom!

Slavi te, domovina, zvezdni svod, slavi v pesmi ves človeški rod!

Franbo.

Za našo mladino

V NOVO LETO

Če Vam pišem, dragi prijatelji, danes voletni pozdrav, postanem na eni strani nekako otožen, da čas tako hitro poteče, na drugi strani pa mi napolnjuje srce veselje in hvaležnost, ker nam je Bog poklonil spet eno leto, leto dela in upamo tudi leto miru.

Gotovo ste korak v novo leto in s tem tudi en korak naprej v življenju, dobro napravili. Naj vam prinese to leto spolnitev vaših želja! Da pa moramo s pametnim dejanjem in nehanjem vsak svoj del doprinesiti k izpolnitvi teh želj, pove že pregovor: „Vsak je svoje sreče kovač.“

Staro leto je za nami in pogovoriti se moramo zopet nekoliko, kako bomo oblikovali prihodnje leto.

Od mnogih strani nam prihajajo ustne in pismene izjave, da mladini njena stran ugaja in jo radi prebirajo. — Morebiti bi jo radi brali in imeli še mnogi drugi, ko bi list poznali in dobili v roke. Nihče namreč tega ne poželji, česar ne pozna.

Zato pa zopet naša iskrena prošnja do vseh naših mladinskih prijateljev: Porabite tale bližajoči se čas v krogu svojih znancev, da list priporočate vsakemu, ki se zanj zanima in ga jim nato tudi naročite!

Mladina piše:

IZ ŠVICE

Opomba ured: Globaška dekleta, ki služijo v Švici, so nam poslale pisemce, katero radevolje priobčujemo. Pisma smo bili iz srca veseli že radi tega, ker nam dekleta pišejo, da se ob nedeljah zbirajo kot v domačem krogu, kjer gojijo, kakor nekda doma, našo lepo pesem. Pa niso vsa dekleta, ki so razkropljena po Švici, tako srečna!

Po težkem delu v svojem prostem času dostikrat samevajo. Le včasih jih kot spomladni sončni žarki razveseli kakšno pisemce sorodnikov ali znancev iz domovine. Pisma so njih edina vez z domovino.

Tudi „Naš tednik“ je tako pismo iz domovine. Vaše in naše švicarke ga bodo gotovo vesele. Gotovo bodo našo mladino tudi drugod po svetu domače novice zanimala. Zato „Naš tednik“, če ga še niste, čimprej naročite.

Pisemce iz Švice pa se glasi:

Prebivamo v lepi švicarski vasi, ki pod Peco ovce pasle smo včas, sedaj pa vsak dan varimo kavo, od jutra do mraka, ena ovseno, druga ta pravo.

Kdor je še doma in se kislo drži, pa si prave, sladke kave želi, takoj prihiti naj v svet petih veselih globaških deklet! V nedeljah tukaj posem domača doni, himna naša pa tako se glasi: Vesele bodimo, veselga srca, smo z luštnega kraja, s pod Pece doma. (Tilka Hutter, Nežka Kordeš, Zofka Pečnik, Gret. in Tin. Jammer).

TINJE

Zelo je razveseljivo, da v vse kraje naše lepe Koroške prihaja „Naš tednik“, v katerem je ena stran prav posebno posvečena nam, mladini. S to stranjo je našel list tudi pot k meni v bolniško sobo, na bolniško posteljo.

Danes vam hočem, dragi mladi prijatelji, kot trpeče dekletke, odpreti žalostno srce in vam povedati, kaj je bolezen, ki traja že leta. Ali si morete predstavljati, kaj pomeni za mladega človeka, če že štiri leta ne sije sonce v mladem srcu, ne prebiva v njem več veselje, na katerega obrazu leži samo še tema in žalost. Štiri leta že nosim svoj težki križ. Nimam prijateljic, da bi me včasih obiskale in tolažile. Samo molitev, križ na steni in rožni venec v mojih rokah je moja tolažba. Če tako ležim na bolniški postelji, romajo moje misli čez vso Koroško k vam, draga dekleta, tja do lepih Sel pod Košuto in na kraj široke Podjune, ki se razprostira po Matjaževu goru.

Predvsem pa mi postane tesno pri srcu, če mislim na moje prijateljice, s katerimi sem nekda delila veselje in trpljenje, sedaj pa nimajo niti pol ure časa pomeniti se s svojo prijateljico, s trpečo bolnico. Vse

Po vnanje se „mladinska stran“ to leto ne bo veliko spremenila, saj splošno, kolikor slišimo, ste zadovoljni z njo. Skušali pa jo bomo še vedno bolj izpopolniti. Povedala bo še marsikako praktično in koristno misel, ker to je njena želja: res koristiti tistim, ki jo berejo in po njih še drugim. Zato pa prosimo od vseh strani enako podporo in razumevanje. Za opis mladinskih dogodkov in za razgled po svetu bomo skrbeli, da bo še bolj zanimiv.

Jako razveseljivo je tudi, da so se oglašila slovenska dekleta iz Švice. Lepo bi bilo, če bi nam ostale še tudi za naprej zveste in s tem dale spodbudo tudi ostali mladini, ki je daleč po svetu. Sploh je naša želja, da bi se, kakor mladina v domovini, tudi mladina v tujini medsebojno tesneje povezala. To posredovalno nalogo bo prevzel „Naš tednik“. Samo tako boste lahko vsi združeni doživljali tudi dogodke v domovini in ji ostali zvesti sinovi in hčerke.

Naj torej Bog blagoslovi naše skromno delo, da bi moglo kaj dobrega sadu roditi in tako koristiti vam, mladi prijatelji v domovini in po svetu! — Idimo torej srčno in veselo v novo leto in na nadaljnje delo!

Urednik

trpljenje pa rada darujem za našo mladino. Kako bi bilo lepo, če bi se dekleta ob nedeljah zbrala in se veselile v lepi družbi.

Ko sem bila na zdravljenju v neki tuji fari v planinskem raju, sem videla, kako so prišla dekleta skupaj in se tam pomenile to in drugo, navmes pa še zapele kakšno veselo pesmico, duhovnik pa jih vodi skozi lepo mladost. Bila sem ob tem prizoru tako ginjena, da so mi stopile v oči solze. Odstranila sem se v sobo, da ne bi dekleta zapazile mojih solz in žalostnega srca. Tedaj sem šele spoznala pravi pomen besede „mladost“, katere jaz še nisem uživala. V srcih teh deklet je sijalo vedno sonce tudi za tuje dekletke. Iz njihovih ust so prihajale vedno ganljive besede, katere je obseval smehljaj obraza. To vse pa povzroča lepota duše. Trudimo se torej za ta dragi biser, potem ne bo treba grenkih solz, temveč bo v naših mladih srcih sijalo vedno sonce.

Razume se, da ima vsak mladi človek svoje križe in težave, nekateri manjše, drugi večje, toda Bog pozna mlado srce. Če se bomo pustile voditi od višje roke, bomo srečne in nam tega gotovo ne bo nikoli žal. To je moja iskrena prošnja za vas vse v moji boleznini in trpljenju. Rada darujem vsakdanje trpljenje za vas, da bi vam še svetela mladost in da bi bila vsa vaša pota nastalana z rožicami, ne s trnjem, kakor je meni!

Nazadnje pa bi imela še eno prošnjo, katero mi boste vsaj ve, katere ste dobrega srca, gotovo izpolnile: spomnite se včasih v molitvi trpečega dekleta, da bi lahko z veseljem prenašala zapuščenost, vse duševno in telesno trpljenje.

Srečna sem, da smem tudi jaz kot bolnica povedati na mladinski strani svoje mnenje. Ob koncu svojega žalostnega pisma še vso našo mladino najlepše pozdravljam in ji želim srečno in blagoslovljeno novo leto! Kmalu se oglosite!

Trpeče dekletke iz lepih Tinj

Z A S M E H

IZ SOLE

Župnik izprašuje otroke iz krščanskega nauka in vprašajo nekega fanta: „Kdo te je odrešil?“ Fant se ustraši in pravi: „Gospod, ali že vi tudi veste, da sem bil pri nekem štoru privezan; Majarjev Nuža me je odrešil.“

Učitelj: „Razlagal sem vam že o štirih letnih časih. kateri čas je sedaj?“

Učenec: „Slabi časi so, pravijo doma naš oče.“

Neki pridni deklici je pri pisanju iz peresa kanilo. Deklica vsa prestrašena zakriči: „Joj, svinja, svinjal!“ Učitelj: „Tako ni prav, reci, madež sem naredila.“ Dva tedna pozneje reče učitelj: „Nežica, kje si pa včeraj bila?“ Nežica odgovori: „Odpustite, go-

PROSVETNI GLASNIK

Sestanki — srce prosvete

Naše prosvetno delovanje gre v trojno smer: igra, petje, sestanki. Igre so še kar pogoste, pevskih prireditvev je manj, razmerno najbolj redki so sestanki. Igra hoče ponajvečkrat zabavati, odmakniti od dnevnih skrbi; zato nas utrujene najbolj vleče.

Petje budi prijetna čustva, razgiba srca, neredko v očesu zasije solza; zato so pevске prireditve med nami, mehki koroškimi Slovenci, tako zmagoslavne.

Sestanki in prosvetni večeri naj bi dajali izobrazbo duha in šolali mladino, sestanki naj bi bili naša ljudska visoka šola.

Vsi čutimo to nalogo naših sestankov. Zato se jim izmikamo. Šolanje — to je naporno delo, ki ga nismo ohranili v dobrem spominu iz naših ljudskih šolskih let. Pri tem pa pozabljamo, da je bil način ljudsko-šolskega učenja pogrešen, ker nam je nauke usiljeval v tujem jeziku in ni bil povezan z našim domačim življenjem.

Tudi nas v ljudski šoli še niso zanimala življenjska, gospodarska, družabna, narodnostna in mednarod. vprašanja; saj smo živeli v srečnem otroškem raju, ko je bdela in skrbela nad nami požrtvovalna ljubezen staršev. Tudi v nas kot otrokih še ni bil razgiban um. Naše učenje je bilo zgolj po-

navljanje tega, kar so nam povedali ali ukazali zapisati. Učili smo se ne s pametjo, ampak s spominom.

Sedaj pa zahteva življenje od nas, da bi dajali iz sebe, da bi iz sebe obvladali položaj, da bi iz sebe našli pravo razmerje do nalog, dogodkov, do idej, da bi bili voditelji prijatelju, družini, vasi, občini. Ob teh velikih zahtevah življenja vsak začuti v sebi neko duhovno praznino, obenem pa tudi potrebo, da to praznino izpolni.

Pač pa je sedaj mogoče, da stopiš do človeka, o katerem veš, da ti more biti voditelj in ga prosiš pojasnjenja. Pač je mogoče, da si poiščeš knjigo, ki ti bo dala potrebne nauke. Kaj pa tisti, ki ne morejo do voditelja in ne najdejo do knjige? Kaj pa tisti, v katerih vsa ta vprašanja, ki so se prebudila v tebi, še spijo?

S tem vidimo, kako važna so naša prosvetna društva, katerih naloga je, da vpelejo tudi sestanke in prosvetne večere. Na njih naj se zbira mladina, nauka željna, pa še bolj nauka potrebna. Zbira naj se ne vsako leto morda samo nekaj uric ali pa sploh nič, zbira naj se pogosteje, da pod vodstvom večakov najde izobrazbo duha in srca in se tako usposobi za delo na vseh področjih, ki jih med nami orjeta življenje in čas.

Lipa nad Vrbo

(Božična predstava)

Na Štefanovo popoldne so domači igralci v dvorani pri Ulbingu v Lipi priredili lepo božično predstavo „Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa.“

Besedilo je posneto iz zbirke božičnih iger, ki jo je l. 1922 priredil znani dvorni svetnik dr. G. Graber v Celovcu. Igranje je bilo v pristno domači izreki, tako da je občinstvo prav lahko razumelo vsebino in dejanje igre. Dvorana pri Ulbingu je bila natrpano polna.

Žal da ravno duša prireditve, g. R. Kopeinig, ki se je najbolj žrtvoval in trudil za prireditve, ni bil navzoč, ker leži ravno sedaj bolan v bolnici v Celovcu. Vsi mu želimo, da bi kmalu okreval.

O prireditvi sami zaenkrat ne bomo veliko govorili. Lahko se pa reče, da je bila prireditev nad vse dobra in da so vsi igralci prav imenitno rešili svoje vloge. Posebno učinkovito je bilo lepo petje štirih pastirjev in potem skupno petje s tremi kralji. To je bil dober moški kvartet, ki je zares dovršeno pel. Ni čuda, saj so bili to večinom dobri cerkveni pevci iz Lipe, ki jih je učil in vadil pevovodja lipškega cerkvenega zbora g. Fr. Schlapper.

Vstopnine ni bilo in so pobirali samo prostovoljne darove.

Na tem mestu bodi izrečena tudi najlepša zahvala vsem igralcem in sodelavcem, ki so doprinesli toliko žrtev za uresničenje lepe prireditve.

Hvala tudi številnemu občinstvu, ki je v tako velikem številu obiskalo predstavo in tako tudi na zunaj izreklo svojo zahvalo igralcem.

Posebna zahvala gre tudi g. Ulbingu, ki je dvorano za to prireditve prepustil velikodušno brez vsake najemnine.

Za prireditev vlada tudi v okolici veliko zanimanje in nekateri kar želijo, da bi predstavo ponovili še kje drugod.

Naše prireditve

Farna mladina v Globasnici bo v nedeljo, dne 11. januarja, ob pol 3. uri popoldne pri Soštarju uprizorila petdejansko igro „Rečček Andrejček“.

Deloma nova scenerija bo napravila kulturno prireditev prijetno, tako da bo sleherni zapustil dvorano v zadovoljstvu.

Iskreno vabljenil

spod učitelj, bila sem doma. Oče so madež zaklali.”

Katehet vpraša otroke v šoli: „Kako so pa vedeli modri na Jutrovem, da je rojen Odrešenik sveta?“

Takoj se eden fantov odreže: „V koledar so pogledali.“

VOSCILO

Predraga mladinska stran! Srečno novo leto ti voščim k tvojemu novemu delovanju. Štejem si v čast, da ti smem tako voščiti: da ti s tem skažem svojo zvestobo in vdanost. Zakaj pa bi te tudi zapustil, saj si nam preteklo leto prinašala vedno lepega, podučnega berila; včasih si nam pa tudi kako šaljivo povedala ter si s tem marsikatero srce v veselje pripravila. Bog daj, da bi tudi za naprej tako bilo!

Zvest bralec

STARA DREVESA

Zelo častiljivi sta dve stari drevesi v Rimu: pomarančno drevo, ki jo je leta 1218 zasadil sv. Dominik na vrtu pri cerkvi sv. Sabine, in pa znani hrast (dob), ki sta ga cenila tako Tasso in pozneje sv. Filip Neri.

A ta starost je še kar mladost. Obstoja še stara platana, kjer je pred 2.400 leti zdravnik Hipokrates učil medicino.

V Egiptu še raste cipresa z obsegom nad 30 metrov, ki je dajala senco faraonom. Ima okrog 4.000 let.

Cedre z Libanona dosežejo 2.000 let, mehki „taksodium“, velikan med drevesi, tudi do 4.000 let.

Najstarejše drevo, kar ga poznamo, pa je nek zastopnik vrste, ki se imenuje „dracaena draca“. Je doma na Kanarskih otokih in je doseglo 6.000 let.

Alojzij Hutter:

MOJE ŠOLANJE IN ŽIVLJENJE

Spomini iz moje otroške dobe v Globasnici

Ali ste radovedni, kaj je ta, ki to piše, kot otrok počenjal? Pa zakaj ste na to radovedni? Jaz sam sem radoveden, kakšen sem bil, ko sem še majhen in neuk otrok bil, pa ne znam točno povedati, zakaj. Nemara je tako, da človeku v starosti, ko se mu svet odmika, misli spet rade grede nazaj na kraj, kjer je pod domačim krovom zagledal luč sveta, letal in se igral, pasel, rastle in živel v družbi svojih staršev, bratov in sester ter v krogu bližnjih sorodnikov in znancev.

Saj pravijo, da starčki postajajo spet otročki. Tam, kjer smo se rodili, so naše korenine pognale. Začetek in konec življenja se nekako stikata. Detinska doba je kos mojega življenja, ki pojde z menoj na sodbo in v večnost. Morda še sedaj kaj otroškega in otročjega tiči v meni. Mogoče je tudi, da se še starejšim bralcem vzbudi zanimanje na mladost in otroška leta. Sploh je zanimanje za otroka veliko v svetu, v družini in v človeškem občestvu, veliko se govori in piše o otroku. Otroku nam je skrivnost, mikavna uganka; za vzgojeslovce in vzgojitelje važen in težak problem; staršem veselje, skrb in križ obenem. Kaj bo iz tega otroka, povprašujejo v strmenju občudovanja ali pa v strahu in skrbih.

V človeku (že v otroku) tičita angel in hudobni duh. Tega si nisem izmislil sam, ampak je zapisal nek francoski modrijan. Nek drugi pa je povedal milejšje, in sicer, da tičita v njem krotki Abel in hudobni Kajna.

(Se nadaljuje)

Brez načrta

Danes je toliko besedi in toliko pisanja o raznih štiriletnih, petletnih in večletnih načrtih ali planih, da je ravno to pisanje in silno besedičenje vzelo tem načrtom skoraj vsako veljavo in zaupanje. Saj je izvedba teh načrtov ali planov mogoča samo ob silnih naporih vsega prebivalstva, ki mora zato žrtvovati svoje delo, svoje premoženje in svojo svobodo, končno pa plani še ostanejo samo plani.

Zato zlasti še kmet z nekim nezaupanjem sliši besedo načrt. Zlasti pa postane še nezaupljiv, ako sliši, da mora vzeti v roke svinčnik in da mora začeti računati. Postane nezaupljiv in reče: „To delo je vse odveč, to mi prav nič ne pomaga, saj v resnici se zgodi nato vse drugače, kakor pa danes po načrtu izračunam za eno leto naprej. Razen tega pa tudi nimam časa, kaj bi zato še s takim premišljevanjem izgubljal dragoceni čas.“

Tak izgovor pa ravno kaže, da še ne razumemo natančno, kaj pomeni načrtno delo, ne razumemo, da je delo po gotovem načrtu mnogo važnejše, kakor pa si navadno mislimo.

Ce bi bilo namreč vsako delo po načrtu brez vrednosti in brez pomena, zakaj pa toliko računajo in zakaj delajo nato po načrtu vsi gradbeniki in konstrukterji raznih strojev in mostov? Zakaj dela po načrtu — in to z velikim uspehom — vsa industrija in vse naše obrtništvo? — Vsak pomočnik, ki bi pri mojstrskem izpitu ne napravil navadnega proračuna za najnavadnejše delo, bi dobil nezadosten red in ne bi nikdar mogel postati mojster.

Ako pa rečemo kmetu, ki ne vzame celo leto svinčnika v roke, naj dela po načrtu, pa pravi: „Ze dobro, moj dragi prijatelj, toda v kmetijstvu je vse to drugače. Obrt in tudi industrija računa z gotovimi dejstvi. Pridelki v kmetijstvu pa so odvisni od vremena. Količina mleka, ki ga daje krava in prirast na teži pri svinjah, to vse je odvisno od krme. Višina dohodkov za mleko in za prodane svinje, ta pa je odvisna pač od cene za te pridelke na trgu. Nobeno računanje in noben načrt ne more tega prav nič spremeniti in tudi ne izboljšati.“

Tako mišljenje pa je v resnici napačno. Saj je vreme v resnici samo en sam činitelj, ki vpliva na višino pridelkov. Višina mleka pa je odvisna predvsem od kakovosti krme in od pravih krmljenj. Pa tudi niso samo cene oni činitelj, ki odloča o gospodarskem uspehu. Saj so cene za vse kmete enake in vendar en kmet gospodari boljše kakor pa drugi kmet in to pri drugače enakih okoliščinah. Večkrat se čudimo, kako je pri enem kmetu eno ali drugo mogoče in kako more imeti denar za te in druge izdatke, sami pa denarja za iste izdatke nikdar nimamo. — To je božji blagoslov. Toda Bog pomaga samo onemu, ki si tudi sam pomaga, ki se tudi sam trudi. Brez nič ni nič.

Torej je le končno res, da je gospodarski uspeh tudi pri kmetovanju odvisen predvsem in bistveno od lastnega dela, od lastnega napora in truda. Pri tem pa moramo vedeti: samo naša roka, samo naše ročno delo tega ne zmore. Ako hočemo, da je vse v redu, mora pri tem pomagati tudi glava. Ravno naloga glave pa je, da napravi načrte in da vse preračuna ter premisli.

Seveda je res, da more večkrat priti čisto

Uresničena
je želja,
da more
upravljati s traktorjem vozač sam

KURT MARKTL & Co.
kmetijski stroji in nadomestni deli
Edini zastopnik Ferguson traktorjev za Sp.
Koroško

CELOVEC-KLAGENFURT, St. Peter, končna
postaja obusa Völkermarktler Strasse Nr. 117

Hans Hochkofler
kmetijski stroji in nadomestni deli, popravilnica. Edini zastopnik „Ferguson“ traktorjev za Zgornjo Koroško

TÖPLITSCH, P. GUMMERN

drugače, kakor pa smo si kaj premislili, smo preračunali in napravili načrt. V kmetijstvu imamo namreč opraviti z živimi stvarmi, z živalmi in z rastlinami, medtem ko delata industrija in obrt z mrtvimi stvarmi. Kljub temu pa nam načrt pri našem kmetijskem delu mnogo pomaga, da delo boljše in lažje izvršimo.

Ako začnemo premišljevat — in čas ob novem letu je najprimernejši čas za tako premišljevanje — bomo prišli do tega, da je v kmetijstvu mnogo opravil, za katere moramo napraviti načrt. Napraviti moramo načrt, kaj in kako bomo pridelovali, napraviti moramo načrt, kako bomo redili živino in kako bomo to živino s pridelano krmo najlažje in najboljše prehranili. Napraviti moramo načrt za setev in za gnojenje. Vsi ti načrti pa zahtevajo tudi računanja, ki ga v celoti imenujemo izdelovanje gospodarskega načrta. Seveda pri tem ne pišemo in tudi ne smemo pisati številke, ki bi si jih kar tako izmislili. To morajo biti številke, ki smo jih sami dobili v prakt. kmetovanju ali pa jih vzamemo iz kmetijskih knjig in pripomočkov. Na ta način bomo izračunali in napravili načrt o krmljenju, načrt o pitanju goveje živine, o pitanju svinj itd.

Brez načrta, brez računanja danes torej ne more shajati nobeden kmet več, ako hoče pravilno gospodariti, ako hoče biti napreden kmet.

in zapravljanje je, ako takega prostora nimamo. Tudi za vse sestavne in nadomestne dele pri strojih mora biti primeren prostor, kjer moremo vse to lepo razporediti, postaviti in po potrebi tudi obesiti. Vse vprežno kmetijsko orodje in stroje imejmo spravljene v posebni šupi. Le ako imamo malo strojev in orodja, moremo shajati tudi brez posebne strojne šupe, ako imamo za to dosti prostora na skednju ali pa v krmilnici pri hlevu. Vendar pa pri tem ne smemo nikdar pozabiti na to, da mora biti vse orodje in stroji morajo biti vsi stroji takoj v jeseni, ko jih več ne rabimo, pod streho. Vsak dan, ko bi bili stroji preko tega časa zunaj na prostem, pomeni veliko gospodarsko škodo, česar se vse premalo zavedamo.

Ni pa dosti, da so stroji pod streho, stroji morajo biti tudi osnaženi. Predno damo orodje ali stroje popraviti, morajo biti temeljito osnaženi. Šele ko so stroji osnaženi, jih moremo zavarovati proti rji. Šele pri snaženju strojev in po snaženju moremo ugotoviti vse napake in okvare orodja in strojev. Nesnaga zakriva namreč razpokline in vse preveč razrahljane dele, včasih tudi odprtine za mazanje strojev. To pa je vzrok, da smo pozabili na mazanje in posledica tega je prehitra in preveč enostranska izraba ležajev. Predpogoj dolgotrajne in dobre uporabe strojev je torej vsaj enkratno

temeljito osnaženje vseh delov strojev in vsega kmetijskega orodja.

Ako smo ugotovili na strojih razne okvare, premislimo takoj sedaj, ali bo mogoče te okvare popraviti doma, ali pa bo potrebno popravilo pri kovaču oziroma mehaniku in ali bo potrebno naročiti nadomestne dele. Tega pa ne smemo odlašati, ampak moramo napraviti takoj. Pred začetkom dela na polju vidimo navadno pred vsemi kovačnicami, mehaničnimi delavnicami in pred kolarnicami celo vrsto pokvarjenih strojev. Takrat pa seveda obrtnik ne more več natančno pregledati vsakega stroja, ampak popravi pač najnujnejše in stroj je tako samo na pol popravljen in kmalu je spet pokvarjen in to navadno sredi največjega in najnujnejšega dela. Mnogo zelo nujnega dela zaradi tega zaostane ali pa je samo na pol opravljeno. Nato pa tožimo nad pomanjkanjem časa in tudi nad slabimi pridelki. Toda stroj ne more delati čudežev, krivi pa smo sami, ko nismo ob pravem času pregledali strojev in poskrbeli za pravočasno popravilo.

Zato preberimo še enkrat naslov tega članka, premislimo in recimo: „Da, stroj potrebuje naše pomoči in to pravočasne pomoči, ako hočemo, da nam koristi in da bo denar v strojih res koristno in dobro naložen!“

„Za pravico in enakopravnost“

Pod geslom „Za pravico in enakopravnost“ je okrog 2.000 slovenskih kmetov izrazilo pred dobrim letom nezadovoljstvo z dosedanjim načinom „dela“ v kmetijski zbornici, kjer sta od leta 1945 do volitev v letu 1951 sporazumno vladali ljudska stranka (ÖVP) in pa socialistična stranka, ki je imela podpredsednika. Po zadnjih volitvah se je ta koalicija dveh razširila na koalicijo treh, drugače pa je ostalo vse pri starem. To se kaže tudi v tem, da Slovincem še vedno nočejo v kmetijski zbornici priznati upravičenih zahtev, ki so predvsem: Ustanovitev slovenske kmetijske šole, priznanje enakopravnosti slovensčine v Kmetijski zbornici, namestitev slovenskih uradnikov v Kmetijski zbornici in pa slovenska priloga uradnemu glasilu Kmetijske zbornice.

PRORACUN

Na seji glavnega odbora Kmetijske zbornice, ki je bila dne 2. januarja, so razpravljali predvsem o proračunu Kmetijske zbornice za leto 1953. Pri tem so govorili najprej o nakupu posestva za kmetijsko šolo v Kočah. Ta šola obstoja že dve leti. Torej toliko časa, kakor pa je dokončno obljubljena slovenska kmetijska šola, za katero je bil celo že pripravljen denar, pa so ga pustili propasti, šole pa še danes ni. Pač pa je važna kmetijska šola v Kočah. Nismo proti tej šoli, čudno pa se mora le zdeti vsakemu poštenemu človeku, ki še nekaj da na ena-

pravost, da je vedno na razpolago dosti sredstev — ki jih morajo plačevati tudi Slovenci — za ustanovitev kake nove kmetijske šole za kmečke fante v nemškem delu dežele, da pa ni niti sredstev niti volje za ustanovitev edine slovenske kmetijske šole. Ko bo šel zunanji minister dr. Gruber mogoče spet po svetu zaradi avstrijske državne pogodbe, naj še to pove kot velik dokaz o enakopravnosti koroških Slovencev. Če pa že Slovenci res ne morejo najti nobene pravice v Kmetijski zbornici — kakor tudi ne pri drugih ustanovah — naj se jih vsaj oprostijo plačevanja davkov za vzdrževanje takih ustanov.

Končno je bilo sklenjeno na predlog zastopnika volilne skupine Kmečke gospodarske zveze, Janka Ogrisa, da bodo obravnavali vprašanje slovenske kmetijske šole na prvi seji glavnega odbora, ki bo po glavni skupščini Kmetijske zbornice. Ta glavna skupščina pa bo dne 16. januarja.

Proračun Kmetijske zbornice ima v glavnem tri dele: Osebnne izdatke (767.000 šil.), stvarne izdatke (2.466.000 šil.) in izdatke za izdajanje uradnega glasila Kmetijske zbornice (525.000 šil.). Pri razpravi o pozameznih postavkah proračuna so predvsem zastopniki VdU skupine zahtevali zmanjšanje posameznih postavk in tudi zmanjšanje proračuna. Tudi slovenski zastopnik je predlagal večkrat, kako naj bi se posamezne postavke zmanjšale brez škode za pospeševanje kmetijstva.

Stroj ne potrebuje naše pomoči!

Stroj je mrtva stvar, je pač stroj in zato pač nima nobenega pomena, da bi za tako mrtvo stvar skrbeli. Dosti je, da smo v višnji, v poletju in v jeseni s stroji opravili delo, zdaj pozimi pa naj stroji in kmetijsko orodje čaka razmetano in zamazano zunaj na polju ali pod kako šupo ali pa pri hlevu razmetano, dokler ne bomo spomladli orodja in strojev spet potrebovali.

Vsak naj si zato zapomni sledeča pravila in bo v kmetijstvu še najboljše shajal:

1. Pustite jeseni po končanem delu stroje kar lepo tam, kjer ste z delom prenehali. Zakaj bi se mučili in bi stroje še vlačili domov in jih spravljali pod streho. Naj ostanejo na polju, kjer jih bomo spomladli tako spet potrebovali. Ako bo stroje in orodje razjedala rja, ako bo orodje ali pa posamezne dele strojev kdo ukradel, nič zato, boste kupili novo orodje. Boste napravili veselje industriji in boste pomagali povečati promet.

2. Ne izgublajte časa s snaženjem orodja in strojev. To je nepotrebno delo. Saj bodo stroji v spomladli že spet zamazani in pokriti z zemljo. Saj ni res, to je samo pravljica, da bi rja pod blatom razjedala železne dele, kakor so si tudi samo izmislili, da bi se kvarila umetna gnojila, ako so razjedana in raztrešana pod kako šupo ali pa na odprtem prostoru.

3. Ako rabite nadomestne dele pri strojih, jih naročite takrat, ko boste stroj potrebovali. Kdo se bo sedaj po praznikih mučil s takim poslom in s takim premišljevan-

njem. To delo si prihranimo za spomlad. Ako pa nato naročenega dela ne boste takoj dobili, ako vam kovač ne bo popravil stroja takoj isti dan, se boste imeli vsaj priložje jeziti nad počasnostjo naših obrtnikov.

To so tri glavna pravila in ta si zapomnite in dobro boste shajali.

Ko boste to prebrali, boste gotovo začudeno še enkrat pogledali, skimali z glavo in rekli: „Pa so se menda le zmotili tam v uredništvu „Našega tednika“, da nam pišejo in priporočajo take stvari.“ — Toda če pomislite, boste morali ugotoviti, da si tega nismo izmislili, da v resnici večkrat — mogoče tudi nehoti in skoraj nevede — kmet tako ravna s svojimi kmetijskimi stroji in s svojim kmetijskim orodjem. In zdaj, ko smo tako opisali napačno postopanje s stroji, pa povemo še nekaj pravilnega.

Zdaj ko je še največ časa pri kmetijskem gospodarstvu, je tudi že skrajni čas, da se pobrigamo za to, kako izgledajo naši kmetijski stroji, ako nismo tega napravili že takoj jeseni. Vsi stroji in vse orodje mora biti v najlepšem redu in mora biti že sedaj pripravljeno, kakor bi jutri začeli z delom.

Predvsem moramo spraviti vse stroje vedno v jeseni po končanem delu pod streho. Vse kmetijsko orodje mora biti lepo razvrščeno na svojem mestu. Nikdar ne sme veljati izgovor, da nimamo prostora, kamor bi lepo v redu pospravili kmetijsko orodje. Ni potrata, ako tak prostor imamo; potrata

Nova pota privatnega zavarovalstva v Avstriji

Bolniško zavarovanje se je zlasti po drugi svetovni vojni vedno bolj izoblikovalo kot socialni činitelj. Danes je tudi že samo po sebi umevno, da se samostojni podjetnik zavaruje pred denarnimi izgubami, pa tudi veliko število delavcev in nameščencev poizkuša doseči še dodatno zavarovanje pri privatnih zavarovalnih zavodih poleg že obveznega zavarovanja pri bolniških blagajnah.

Napredek v zdravstveni vedi danes nedvomno znatno podaljšuje življenje posameznika. Toda načini zdravljenja so postali vedno dražji. Kot posledica tega pa je po vsem svetu znatno naraščanje števila zavarovanj. Četudi pri nas v Avstriji zavarovalstvo še davno nima takega obsega, kakor na primer v sosednji Švici, pa je vendar ravno bolniško zavarovanje v Avstriji silno razširjeno že od nekdanj. Celo ameriški zavarovalni strokovnjaki so pri ameriških zavarovalnicah deloma uporabili naše izkušnje in pridobitve.

Najnovejši podatki iz zavarovalstva pa kažejo, da so bili v zadnjem času spet doseženi veliki uspehi. Pri tem je krenila popolnoma po novi poti zlasti najstarejša avstrijska privatna bolniška zavarovalnica „AUSTRIA“ preje „KRANKENSCHUTZ“ Medtem ko je bilo doslej mogoče skleniti zavarovanje samo za slučaj bolezni, ki bi zadelo zavarovanca v bodoče, je pa sedaj mogoče vključiti v zavarovanje pod gotovimi pogoji tudi že obstoječe bolezni pri zavarovancu. S tem je zavarovalnica „KRANKENSCHUTZ“ omogočila odstranitev jamstve-

nih ovir, ki so bile doslej potrebne pri zavarovancih z že obstoječimi boleznimi. To je izrednega pomena, ker je po statistiki dokazano, da je imela vsaj polovica vseh zavarovancev pred sklenitvijo zavarovanja razne bolezni. Pri vseh teh zavarovancih je zelo verjetno, da bo treba tudi po zavarovanju ponovno to bolezen zdraviti.

Zvezno ministrstvo za finance je dovolilo zavarovalnici „AUSTRIA“ preje „KRANKENSCHUTZ“, da sme v bodoče ta riziko sprejeti v zavarovanje. Nadalje moremo z zadovoljstvom ugotoviti, da je ista zavarovalnica vpeljala še kakih 20 drugih zavarovalnih izboljšav, ki vse zagotavljajo znatno razširjenje dosedanjega zavarovalnega varstva. Med temi izboljšanjimi moramo omeniti predvsem uvedbo „EVROPSKE POLICE“. S tem dobi zavarovanec pri zavarovalnici „AUSTRIA“ preje „KRANKENSCHUTZ“ v vsej Evropi iste ugodnosti, kakor pa jih ima v domači deželi. Pri tem pa so znatno povišane tudi postavke nekaterih prejemkov v slučaju nezgod.

Vsa ta izboljšanja je bilo mogoče izvesti le zato, ker je omenjeni zavod eno največjih tovrstnih podjetij in pa ker more ta zavod v zadnjih letih pokazati izreden porast števila zavarovanj.

PREGOVOR

Najslabša je taka ureditev države, kjer se vlada obda z zakoni, na temelju katerih nato pripoveduje narodu, da ima pravice, ki jih v resnici nima in da živi v svobodi, za katero nikdo ne ve.

Slovenske oddaje v radiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

11. jan.: 7.15 verski govor — glasbeni spored. — 12. jan.: 14.30 tedenski pregled — glasba. — 13. januar: 14.30 zdravnik — „Iz dni, ki so bili...“ — 18.30 Iz literature (ljubez. lirika). — 14. jan.: 14.30 za gospodinjstvo in gospodarja. — 15. jan.: 14.30 plesna glasba. — 16. jan.: 14.30 po svetu. — 17. jan.: 8.45 za naše male — šport. — 18.30 večer pesmi. — 18. jan.: 7.15 verski govor — glasbeni spored.

LJUBLJANA (val 202.1, 212.4, 327.1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetijski nasveti vsako nedeljo ob 15.30 — Vsak dan ob 19.00 na valu 327.1 m oddaja za inozemstvo.

RADIO TRST II

406.1 m ali 980 kc sek

Dnevne oddaje: 7.15–8.30, 11.30–14.45, 17.30–24.00 — Ob nedeljah: 8.00–24.00 — Poročila dneva: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15. — Ob nedeljah: 8.15, 12.45, 19.45, 23.15.

9. januarja: 13.00 Glasba po željah — 19.00 Osebnosti in usode naših dni — 21.15 Zgodovina pomorstva. — 10. januarja: 13.00 Šramel kvintet in peški duet — 13.30 Kulturni obzorik — 19.00 Pogovor z ženo — 21.00 Malo za šalo — malo zares — 22.21 Pestra operetna glasba.

RADIO VATIKAN

Oddaje vsak četrtek in vsako soboto ob 19. uri. Vsako nedeljo ob 18. uri „Verska ura“ (val 50.25, 31.10, 25.55 in 196 m)

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT

Prechtl

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30
Od 9. do 16. I. „Schwarzes Elfenbein“

Stadttheater

Predstave ob 16. in 18. uri, ob po nedeljkah tudi ob 20. uri.

Od 9. do 12. I. „Die Schmutzler — Prinzessin“

Od 13. do 15. I. „Grossstadtgeheimnis“

BELJAK VILLACH

Bahnhofslichtspiele

Od 9. do 15. I. „Die Heilige von Fatima“, barvni film. Predstave ob delavnicah ob 1/2, 3/4, 1/7 in 1/9; v nedeljo ob 10, 1/2, 3/4, 1/7 in 1/9.

Kino-Filmsko gledališče v Pliberku

Od 10. do 11. jan. „Valentins Sündenfall“ (ni za mladino).
14. jan. „Mädchen mit Beziehungen“.

KINO DOBRLA VAS

Dne 10. jan. „Die verschleierte Maja“ (tudi za mladino).
Dne 11. jan. „Die verschleierte Maja“.
Dne 14. jan. „Hallo Dienstmann“ (tudi za mladino).
Dne 18. jan. „Hallo Dienstmann“.

MALI OGLASI

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuje, ako prodaja — k vsemu Ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

KÄRNTNER SPARKASSE
(KOROŠKA HRANILNICA)

najstarejši koroški denarni zavod (ustanovljen 1835)

ima od 2. januarja 1953

svojo

PODRUŽNICO V PLIBERKU

ki izvršuje vse denarne in kreditne posle in daje nasvete v vseh denarnih zadevah.

lepe oblike in poceni v
veliki izbiri
BELJAK

Kullerer VILLACH

Hallerstr. 1

Oglašuj v našem listu

URADNE OBJAVE

Koroška zbornica za obrtno gospodarstvo
Zavod za pospeševanje gospodarstva
PRIPRAVLJALNI TEČAJ ZA MOJSTRSKE
IZPITE V ŠMOHORJU

V zvezi s pripravljanim tečajem, ki se je pričel dne 2. januarja t. l. v hotelu Gasser v Šmohorju, se prične v sredo, dne 21. januarja 1953, tečaj za „Dvojno knjigovodstvo — Doppel Buchhaltung“, ki bo obsegal skupno 32 ur. Prispevek za tečaj: S 60.—. Za ta tečaj se je prijavititi takoj pri okrajni poslovni trgovske zbornice v Šmohorju. Tam je mogoče dobiti tudi vsa pojasnila.

CERKVENI PRISPEVKI

„Javen poziv“

Vse katoličane, ki so dolžni plačevati cerkveni prispevek, pa ga za 4. četrtletje 1952 (zaključeno 1. decembra 1952) še niso plačali, pozivamo, da v omenjenem roku treh tednov, ki se začne 1. januarja 1953, brez nadaljnega poziva plačajo svoj prispevek do 21. januarja 1953 pri pristojnem župnem cerkvenem svetu in da pokažejo obenem svoj davčni predpis ali mezdni izkaz.

Cerkveni prispevek je po zakonu dolg, ki se mora plačati in Cerkev nima dolžnosti, da bi ga po svojih organih pobirala. Ako prispevek ni plačan, je dovoljena pravna pot. Organi, ki pobirajo cerkveni prispevek, uživajo pravno varstvo in imajo pravico, da zaračunajo pobiralo pristojbino 1 šilinga.

Finančna zbornica krške škofije

Celovec, Mariannengasse 2

Finančna zbornica krške škofije vošči vsem katoličanom, ki so dolžni plačevati cerkveni prispevek, veselo novo leto in obilo božjega blagoslova.

Finančna zbornica krške škofije

Celovec, Mariannengasse 2

USTANOVITEV POSLOVALNIC ZA POBIRANJE CERKVENIH PRISPEVKOV

Državna oblast je dovolila in nadzira pobiranje cerkvenih prispevkov.

V skladu s § 37 odredbe o pobiranju cerkvenih prispevkov v Krški škofiji je odredil prevzvišeni gospod škof dr. Jožef Köstner z veljavnostjo z dnem 1. januarja 1953 ustanovitev oziroma razširitev sledečih poslovalnic za pobiranje cerkvenih prispevkov:

V POREČAH ob Vrbskem jezeru (štev. 53, mežnarija) za župnije v okolišju Vrbskega jezera, to je Loga ves, Hodiše, Dvor, Breza-Kriva Vrba, Možberg, Otok, Poreče, St. Martin pri Dolah, Škofiče, Čajnče, St. Martin na Dholici, Vrba.

V VELIKOVCU za dekanijo Velikovec in za župnijo Puštrica.

Območje že obstoječe poslovalnice pri MESTNI ŽUPNIJI SV. LOVRENCA V CELOVCU se razširja na župnije: Krnski grad, Gospa sveta, Šmihel na Gosposvetem polju, Poreče na Gori in Vetrinj — Zakamen.

Območje že obstoječe poslovalnice pri župniji SMIKLAVZ V BELJAKU se razširja na vse župnije dekanije Beljak mesto in Beljak okolica.

Koroška zbornica za obrtno gospodarstvo

Zavod za pospeševanje gospodarstva

TEČAJ ZA STRUGARJE V CELOVCU

1. Dnevni tečaj: Začetek v ponedeljek, dne 12. ja-

nuarja 1953, ob 8. uri. Trajanje: En teden, celodnevno.

2. Večerni tečaj: Začetek v ponedeljek, dne 12. januarja 1953, ob 18. uri. Trajanje: Dva tedna, ob večerih.

3. Dnevni tečaj: Začetek v ponedeljek, dne 19. januarja 1953, ob 8. uri. Trajanje: En teden, celodnevno.

TEČAJ ZA ZE DELOMA IZVEZBANE AVTOGENE VARILCE

1. Dnevni tečaj: Začetek v ponedeljek, dne 12. januarja 1953, ob 8. uri. Trajanje: En teden, celodnevno.

2. Večerni tečaj: Začetek v ponedeljek, dne 12. januarja 1953, ob 18. uri. Trajanje: Dva tedna ob večerih.

TEČAJ ZA POPRAVLJANJE KMETIJSKIH STROJEV V CELOVCU

Začetek v ponedeljek, dne 12. januarja 1953, ob 8. uri. Trajanje: En teden, celodnevno.

Vsi tečaji bodo v zavodu za pospeševanje gospodarstva v Celovcu, Bahnhofstrasse 40 (delavnice). Prijava je možna še ob začetku tečaja.

Kar potrebujete za zimo športnih potrebščin in obleke, Vam bo povedal strokovnjak smučarski učitelj z državnim izpitom

Sepp Aichenrainer

Celovec-Klagenfurt Fleischm. 12

lastna delavnica

TVRDKA

Maria Morre

Celovec — Klagenfurt, am Theaterplatz

nudi blago za obleke, perilo in gospodinjstvo le v najboljši kakovosti in po najnižjih cenah. Vsem odjemalcem zdravo in uspeha polno leto 1953!

Najlepše darilo za vsako priliko je kolekcija

Dobra knjiga
in
praktična
kuharicaFRANCOSKO — SLOV. SLOVAR
IN RAZNE LEPOSLOVNE KNJIGE

Naročite takoj pri upravi „Našega tednika“ pod značko „Kranjski Janec“.

PEDANT

„Kaj ti je rekel?“ — „Da sem pedant.“
„Kaj pomeni to?“ — „Ne vem. A ker mi je to rekel, sem mu eno prisolil.“

Beri in širi „Naš tednik-Kronika“

Tudi za PLESNE zabave Vam nudi spet najboljše in najcenejše v priznani kakovosti

Trgovska hiša **Umschaden**

Za dame: Tafti, moiree-ji, svila, brokat, tančice kakor tudi elegantni krzneni in modni plašči

Za gospode: Prvovrstno blago za smoking in frak kakor tudi blago za elegantno obleko in k temu kakovostno prvovrstni plašč

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!